

LIETUVOS RESPUBLIKOS
AUTORIŲ TEISIŲ IR GRETUTINIŲ TEISIŲ ĮSTATYMO NR. VIII-1185
1, 2, 3, 5, 11, 15, 21, 22, 23, 25, 32, 42, 46, 48, 51, 53, 56, 58, 59, 63, 65, 68, 70, 72⁹, 72¹⁰, 72¹²,
72¹³, 72³⁰, 72³¹, 75, 78, 80, 87, 89, 91, 93, 96 STRAIPSNIŲ, 3 PRIEDO PAKEITIMO IR
ĮSTATYMO PAPILDYMO 15¹, 15², 21¹, 22¹, 22², 40¹, 40², 40³, 57¹, 65¹ STRAIPSNIAIS, VIII
IR IX SKYRIAIS ĮSTATYMAS

2021 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnio 1 dalies 2 punktą ir išdėstyti jį taip:

„2) atlikėjų, fonogramų gamintojų, elektroninės spaudos leidėjų, transliuojančiųjų organizacijų ir audiovizualinio kūrinio (filmo) pirmojo įrašo gamintojų teises (gretutines teises);“.

2 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Pripažinti netekusia galios 2 straipsnio 6 dalį.

2. Papildyti 2 straipsnį nauja 8 dalimi:

„8. **Elektroninės spaudos leidėjas** – fizinis ar juridinis asmuo ar kita organizacija, juridinio asmens ar organizacijos filialas, kurių nuolatinė gyvenamoji vieta arba buveinė ar pagrindinė verslo buvimo vieta yra Lietuvos Respublikoje ar kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, vykdančys ekonominę veiklą paslaugų teikimo srityje, ir kurių iniciatyva ir kuriems vadovaujant buvo išleistas elektroninis spaudos leidinys, įskaitant naujienų leidėjus ar naujienų agentūras, kai jie skelbia elektroninius spaudos leidinius.“

3. Papildyti 2 straipsnį nauja 9 dalimi:

„9. **Elektroninis spaudos leidinys** – elektroninėje laikmenoje įrašytas, bet kurioje laikmenoje anksčiau paskelbtas bendro pobūdžio ar specializuotas laikraštis, žurnalas, įskaitant prenumeruojamus žurnalus, ar kitoks bendrą pavadinimą turintis periodinis ar reguliariai atnaujinamas leidinys, taip pat žinių svetainių paskelbtas leidinys, kurių paskirtis yra visuomenei teikti naujienas ar panašią informaciją ir kurie yra išleisti elektroninės spaudos leidėjui prisiėmus redakcinę atsakomybę ir jam kontroliuojant. Elektroninius spaudos leidinius gali sudaryti kūriniai, gretutinių teisių (pvz., nuotraukos ar vaizdo įrašai) ar *sui generis* teisių objektai. Moksliniais ar akademiniais tikslais skelbiami periodiniai leidiniai (įskaitant mokslo populiarinimo ir mokslo periodikos žurnalus) nelaikomi elektroniniais spaudos leidiniais.“

4. Buvusias 2 straipsnio 8–10 dalis atitinkamai laikyti 10–12 dalimis.

5. Pakeisti 2 straipsnio buvusią 11 dalį ir išdėstyti ją taip:

„12. **Gretutinių teisių objektas** – tiesioginis (gyvas) arba į garso ar audiovizualinę laikmeną įrašytas kūrinio atlikimas, fonograma, audiovizualinio kūrinio (filmo) pirmasis įrašas, transliuojančiosios organizacijos radijo ir (ar) televizijos transliacija, elektroninis spaudos leidinys.“

6. Pakeisti 2 straipsnio buvusią 12 dalį ir išdėstyti ją taip:

„13. **Gretutinių teisių subjektas** – atlikėjas, fonogramos gamintojas, transliuojančioji organizacija, audiovizualinio kūrinio (filmo) pirmojo įrašo gamintojas, elektroninės spaudos leidėjas, kitas fizinis arba juridinis asmuo, šio Įstatymo nustatytais atvejais turintis išimtinės gretutines teises, taip pat fizinis arba juridinis asmuo, kuriam perėjo išimtinės gretutinės teisės (gretutinių teisių perėmėjas).“

7. Buvusią 2 straipsnio 13 dalį atitinkamai laikyti 15 dalimi.

8. Papildyti 2 straipsnį nauja 16 dalimi:

„16. **Internetinės transliavimo paslaugos** – internetu teikiamos paslaugos, kurias sudaro radijo ir (ar) televizijos programų ar atskirų jų laidų teikimas visuomenei, už kurio vykdymą arba jo

vykdymo priežiūrą yra atsakinga transliuojančioji organizacija, ir kurios teikiamos tuo pačiu metu, kai vyksta transliuojančiosios organizacijos perduodama transliacija (linijiniu būdu), arba ribotą laiką po to (laidų įrašų paslaugos), taip pat visos tokią transliaciją papildančios medžiagos teikimas visuomenei (t. y. medžiagos, kuria pajvairinamas ar kitaip papildomas televizijos ir radijo programų turinys, be kita ko, suteikiant galimybę apžvelgti, pajvairinti, papildyti ar peržiūrėti atitinkamos programos turinį). Internetines transliavimo paslaugas transliuojančioji organizacija naudotojams teikia kartu su transliavimo paslauga, taip pat prie šių paslaugų naudotojai gali prisijungti nepriklausomai nuo transliavimo paslaugos (nenumatant išankstinės sąlygos, kad naudotojai turėtų prieigą prie transliavimo paslaugos, pvz., tapdami abonентаis).“

9. Buvusias 2 straipsnio 14 ir 15 dalis atitinkamai laikyti 17 ir 18 dalimis.

10. Pripažinti netekusiomis galių 2 straipsnio 16 ir 17 dalis.

11. Buvusias 2 straipsnio 18–29 dalis atitinkamai laikyti 19–30 dalimis.

12. Papildyti 2 straipsnį nauja 31 dalimi:

„31. **Kultūros paveldo įstaiga** – visų tipų biblioteka, muziejus, archyvas (įskaitant viešai prieinamą visuomeninio transliuotojo archyvą), kino ar garso paveldo įstaiga, kuri yra viešai prieinama.“

13. Buvusias 2 straipsnio 30–32 dalis atitinkamai laikyti 32–34 dalimis.

14. Papildyti 2 straipsnį nauja 35 dalimi:

„35. **Mokslinių tyrimų organizacija** – universitetas (įskaitant jo bibliotekas), mokslinių tyrimų institutas ar bet kuris kitas pelno nesiekiantis arba visą pelną į savo mokslinius tyrimus reinvestuojantis juridinis asmuo, taip pat juridinis asmuo, įgyvendinantis uždavinius, susijusius su viešuoju interesu, kurio pagrindinis tikslas yra vykdyti švietimo veiklą, apimančią ir mokslinius tyrimus. Mokslinių tyrimų organizacija nelaikoma organizacija, kuriai pelno siekiantis juridinis asmuo turi esminės, galimybę kontroliuoti suteikiančios įtakos, atsirandančios dėl savo kaip akcininkų arba narių vaidmens ar kitų struktūros ypatumų, galinčių suteikti pirmenybę susipažinti su mokslinių tyrimų rezultatais.“

15. Buvusias 2 straipsnio 33–39 dalis atitinkamai laikyti 36–42 dalimis.

16. Papildyti 2 straipsnį nauja 43 dalimi:

„43. **Retransliavimo paslaugos** – visuomenei skirtų nesutrumpintų ir nepakeistų radijo ir (ar) televizijos programų ar atskirų jų laidų perdavimas visuomenei tuo pačiu metu, kai vyksta pirminė programų transliacija, nepriklausomai nuo techninių ir programinių perdavimo priemonių, jeigu pirminė transliacija nėra vykdoma internetu, o programas perduoda ne ta transliuojančioji organizacija, kuri vykdo pirminę transliaciją, ją prižiūri ir prisiima atsakomybę už ją. Programų perdavimas internetu laikomas retransliavimo paslauga, jeigu naudojant interneto prieigos paslaugas, kaip jos apibrėžtos 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento [\(ES\) 2015/2120](#), kuriuo nustatomos priemonės, susijusios su atvira interneto prieiga, ir kuriuo iš dalies keičiami Direktyva [2002/22/EB](#) dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis, ir Reglamentas [\(ES\) Nr. 531/2012](#) dėl tarptinklinio ryšio per viešuosius judriojo ryšio tinklus Sąjungoje, 2 straipsnio antros pastraipos 2 punkte, retransliuotojas teikia saugias programų perdavimo paslaugas teisėtą prieigą turintiems naudotojams.“

17. Papildyti 2 straipsnį nauja 44 dalimi:

„44. **Retransliuotojas** – fizinis ar juridinis asmuo ar kita organizacija, juridinio asmens ar organizacijos filialas, kurio pagrindinė veikla yra teikti retransliavimo paslaugas.“

18. Papildyti 2 straipsnį nauja 45 dalimi:

„45. **Signalų skleidėjas** – retransliuotojas, kuris perduoda savo naudotojams radijo ir (ar) televizijos programos signalus, tiesiogiai gautus iš transliuojančiosios organizacijos, vykdančios tiesioginį signalų perdavimą, taip suteikdamas visuomenei prieigą prie programų signalų ir sudarydamas jai galimybę žiūrėti programas ar jų klausytis.“

19. Buvusias 2 straipsnio 40 ir 41 dalis atitinkamai laikyti 46 ir 47 dalimis.

20. Papildyti 2 straipsnį nauja 48 dalimi:

„48. **Tekstų ir duomenų gavyba** – automatizuotas skaitmeninės formos tekstų ir duomenų analizės metodas, kuriuo gaunama informacija.“

21. Papildyti 2 straipsnį nauja 49 dalimi:

„49. **Tiesioginis signalų perdavimas** – techninis programų signalų perdavimo procesas, kai transliuojančioji organizacija perduoda savo radijo ir (ar) televizijos programų signalus kitai organizacijai, išskyrus transliuojančiąją organizaciją, nesuteikdama visuomenei prieigos prie perduodamų programų signalų.“

22. Buvusią 2 straipsnio 42 dalį atitinkamai laikyti 50 dalimi.

23. Pakeisti buvusią 2 straipsnio 43 dalį ir išdėstyti ją taip:

„51. **Transliuojančioji organizacija** – fizinis ar juridinis asmuo ar kita organizacija, juridinio asmens ar organizacijos filialas, kurio pagrindinė veikla yra radijo ir (ar) televizijos programų rengimas ir transliacija, taip pat retransliuotojas, rengiantis ir transliuojantis savo radijo ir (ar) televizijos programas.“

24. Papildyti 2 straipsnį 54 dalimi:

„54. **Turinio dalijimosi internetu paslaugos teikėjas** – fizinis ar juridinis asmuo ar kita organizacija, juridinio asmens ar organizacijos filialas, teikiantis Lietuvos Respublikos informacinės visuomenės paslaugų įstatyme apibrėžtą informacinės visuomenės paslaugą, kurios pagrindinis arba vienas iš pagrindinių tikslų yra saugoti didelį kiekį naudotojų įkeliamų autorių teisių ar gretutinių teisių objektų, kuriuos jis tvarko ir reklamuoja tiesioginiais ar netiesioginiais pelno tikslais, ir suteikti prieigą prie jų visuomenei.“

25. Buvusias 2 straipsnio 44–46 dalis atitinkamai laikyti 53–55 dalimis.

3 straipsnis. 3 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 3 straipsnio 1 dalies 6 punktą ir išdėstyti jį taip:

„6) transliuojančiosioms organizacijoms, retransliuotojams, kurių buveinės yra Lietuvos Respublikoje arba kurių radijo ir (ar) televizijos programos transliuojamos iš Lietuvos Respublikoje esančių siųstuvų, taip pat transliuojančiosioms organizacijoms, kurių programos transliuojamos palydovinio ryšio priemonėmis, kai programas perduodantys nustatyto dažnio signalai nusiunčiami į palydovą iš Lietuvos Respublikos teritorijos.“

4 straipsnis. 5 straipsnio pakeitimas

Papildyti 5 straipsnį 7 punktu:

„7) bet kokia medžiaga, gauta atgaminus vaizduojamąjį meno kūrinių nustojus galioti autorių teisių į tą kūrinių terminui, išskyrus atvejus, kai po atgaminimo gauta medžiaga yra originali (autorius, atgaminančio kūrinių, intelektualinis kūrinių).“

5 straipsnis. 11 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 11 straipsnio 3 dalį ir išdėstyti ją taip:

„3. Autorinio atlyginimo dydis už perduotas turtines autorių teises į audiovizualinį kūrinių nustatomas šalių susitarimu atskirai už kiekvieną audiovizualinio kūrinių panaudojimo būdą, susijusį su perduotomis turtinėmis autorių teisėmis. Autorinio atlyginimo dydis turi būti tinkamas ir proporcingas faktinei ar galimai ekonominei suteiktų ar perduotų teisių vertei.“

2. Pripažinti netekusia galios 11 straipsnio 5 dalį.

6 straipsnis. 15 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 15 straipsnio 3 dalį ir išdėstyti ją taip:

„3. Autorius turi teisę gauti tinkamą ir proporcingą faktinei ar galimai ekonominei suteiktų ar perduotų teisių vertei autorinį atlyginimą už kiekvieną kūrinių naudojimo būdą, susijusį su autorių turtinėmis teisėmis, nurodytomis šio straipsnio 1 dalyje. Už viešą kūrinių atlikimą autorius turi teisę gauti autorinį atlyginimą, tiek kai kūrinyse atliekamas tiesiogiai (gyvas atlikimas), tiek panaudojant fonogramą ar audiovizualinį kūrinių įrašą, radijo ir televizijos transliaciją ar retransliaciją. Už kūrinių transliaciją, retransliaciją ar kitokį viešą kūrinių paskelbimą, įskaitant kūrinių padarymą viešai prieinamą perduodant kompiuterių tinklais (internete), autorius turi teisę gauti autorinį atlyginimą, tiek kai tiesioginis (gyvas) kūrinių atlikimas transliuojamas, retransliuojamas ar kitaip viešai skelbiamas, tiek panaudojant fonogramą ar audiovizualinį kūrinių

įrašą. Autorinio atlyginimo dydis ir mokėjimo tvarka nustatoma autorinėje sutartyje, taip pat autorinėse licencinėse sutartyse, kurias kūrinių naudotojai sudaro su autoriais arba su kolektyvinio administravimo organizacijomis.“

2. Pripažinti netekusia galios 15 straipsnio 5 dalį.

7 straipsnis. Įstatymo papildymas 15¹ straipsniu

Papildyti Įstatymą 15¹ straipsniu:

„15¹ straipsnis. Kilmės šalies principo taikymas internetinėms transliavimo paslaugoms

1. Kai transliuojančiosios organizacijos teikia internetines transliavimo paslaugas, laikoma, kad kūriniai viešai paskelbiami ir padaromi viešai prieinamais visuomenei teikiant radijo ir (ar) televizijos programas, nurodytas šio straipsnio 2 dalyje, taip pat atgaminami, kiek tai yra būtina teikiant tų pačių programų internetines paslaugas, turint prieigą prie jų arba jomis naudojantis, tik toje valstybėje narėje, kurioje yra pagrindinė transliuojančiosios organizacijos buveinė.

2. Kilmės šalies principas taikomas tik radijo programoms ar jų laidoms ir toms atskiroms televizijos programų programoms ar jų laidoms, kurios yra naujienų ir aktualijų programos ar jų laidos arba vien savo lėšomis finansuotos transliuojančiųjų organizacijų savos gamybos programos ar jų laidos. Vien savo lėšomis finansuotomis transliuojančiųjų organizacijų savos gamybos programomis ar jų laidomis laikomos tokios programos ar jų laidos, kurias pagamina transliuojančiosios organizacijos savo ar viešosiomis lėšomis, išskyrus iš nepriklausomų gamintojų užsakytas programas ar jų laidas ir bendros gamybos programas ar jų laidas).

3. Kilmės šalies principas netaikomas sporto renginių televizijos transliacijoms ir į jas įtrauktiems kūriniams.“

8 straipsnis. Įstatymo papildymas 15² straipsniu

Papildyti Įstatymą 15² straipsniu:

„15² straipsnis. Programų perdavimas tiesioginio signalų perdavimo būdu

Kai transliuojančioji organizacija tiesiogiai perduoda savo radijo ir (ar) televizijos programos signalus signalų skleidėjui, o pati transliuojančioji organizacija tiesiogiai neperduoda tos radijo ir (ar) televizijos programos signalų visuomenei, ir signalų skleidėjas tuos radijo ir (ar) televizijos programos signalus perduoda visuomenei, laikoma, kad transliuojančioji organizacija ir signalų skleidėjas vykdo vieną tokios radijo ir (ar) televizijos programos viešą paskelbimą, kuriam jie turi gauti autoriaus arba kito autorių teisių subjekto leidimą.“

9 straipsnis. 21 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 21 straipsnį ir išdėstyti jį taip:

„21 straipsnis. Citavimas

Leidžiama be kūrinio autoriaus ar kito šio kūrinio autorių teisių subjekto leidimo ir be autorinio atlyginimo, tačiau nurodžius, jei tai įmanoma, naudojamą šaltinį ir autoriaus vardą, atgaminti, išleisti ir viešai skelbti (įskaitant padarymą viešai prieinamą kompiuterių tinklais) nedidelę teisėtai išleisto ar viešai paskelbto kūrinio dalį tiek originalo kalba, tiek išverstą į kitą kalbą, kaip citatą (pvz., kritikos ar apžvalgos tikslais) kitame kūrinyje, jeigu toks panaudojimas yra sąžiningas ir neviršija citavimo tikslui reikalingo masto.“

10 straipsnis. Įstatymo papildymas 21¹ straipsniu

Papildyti Įstatymą 21¹ straipsniu:

„21¹ straipsnis. Kūrinio panaudojimas karikatūrai, parodijai ar pastišui

Leidžiama be autoriaus ar kito autorių teisių subjekto leidimo ir be autorinio atlyginimo panaudoti kūrinį karikatūrai, parodijai ar pastišui sukurti.“

11 straipsnis. 22 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 22 straipsnio 1 punktą ir išdėstyti jį taip:

„1) kaip pavyzdį nekomerciniais mokymo ir mokslinių tyrimų tikslais, nurodant šaltinį, įskaitant autoriaus vardą, nebent tai neįmanoma, atgaminti, viešai paskelbti, padaryti viešai prieinamais kompiuterių tinklais (internete) ir viešai rodyti nedidelius teisėtai išleistus ar viešai paskelbtus kūrinius bei jų skaitmenines kopijas ir trumpas teisėtai išleistų ar viešai paskelbtų kūrinių ar jų skaitmeninių kopijų ištraukas tiek originalo kalba, tiek išverstus į kitą kalbą, kiek tai susiję su mokymo programomis ir neviršija mokymui ar moksliniam tyrimui reikalingo masto; kai kūrinius mokymo tikslais taip naudoja švietimo įstaigos, toks naudojimas vyksta švietimo įstaigos atsakomybe, jos patalpose ar kitose vietose arba naudojant saugų elektroninį tinklą, prie kurio prieigą turi tik švietimo įstaigos mokytojai, dėstytojai ir besimokantieji švietimo įstaigoje. Sutarčių sąlygos, kurios neleidžia taikyti šiame punkte numatyto autorių turtinių teisių apribojimo mokymo tikslais, yra niekinės ir negalioja.“

12 straipsnis. Įstatymo papildymas 22¹ straipsniu

Papildyti Įstatymą 22¹ straipsniu:

„22¹ straipsnis. Tekstų ir duomenų gavyba mokslinių tyrimų tikslais

1. Be kūrinio autoriaus ar kito šio kūrinio autorių teisių subjekto leidimo ir be autorinio atlyginimo, mokslinių tyrimų organizacijoms ir kultūros paveldo įstaigoms leidžiama nekomerciniais tikslais atgaminti kūrinius tam, kad mokslinių tyrimų tikslais jos galėtų atlikti kūrinių, su kuriais jos gali teisėtai susipažinti, tekstų ir duomenų gavybą. Kūrinių kopijos saugomos užtikrinant tekstų ir duomenų naudojimo ir (ar) platinimo ribojimus ir gali būti išlaikytos mokslinių tyrimų tikslais, be kita ko, siekiant patikrinti mokslinių tyrimų rezultatus.

2. Autorių teisių subjektams leidžiama taikyti priemones, užtikrinančias kompiuterio tinklų ir duomenų bazių, kuriuose saugomi kūriniai, saugumą ir vientisumą.

3. Sutarčių sąlygos, kurios neleidžia taikyti šiame straipsnyje numatyto autorių turtinių teisių apribojimo, yra niekinės ir negalioja.“

13 straipsnis. Įstatymo papildymas 22² straipsniu

Papildyti Įstatymą 22² straipsniu:

„22² straipsnis. Kūrinių naudojimas tekstų ir duomenų gavybos tikslais

1. Be kūrinio autoriaus ar kito šio kūrinio autorių teisių subjekto leidimo ir be autorinio atlyginimo, leidžiama atgaminti teisėtai prieinamus kūrinius tekstų ir duomenų gavybos tikslais. Atgaminta medžiaga gali būti saugoma tiek laiko, kiek reikia tekstų ir duomenų gavybos tikslais.

2. Šio straipsnio 1 dalyje numatytas turtinių teisių apribojimas taikomas tik tuomet, kai autorių teisių subjektai atitinkamomis priemonėmis (kompiuterio skaitomomis priemonėmis viešai internete prieinamo turinio atveju), aiškiai nenurodė, kad pasilieka sau teisę naudoti tuos kūrinius.“

14 straipsnis. 23 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 23 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„23 straipsnis. Kūrinių panaudojimas kultūros paveldo įstaigų fondams ir kolekcijoms išsaugoti

1. Be kūrinio autoriaus ar kito šio kūrinio autorių teisių subjekto leidimo ir be autorinio atlyginimo, tačiau nurodžius, jei tai įmanoma, naudojamą šaltinį ir autoriaus vardą, kultūros paveldo įstaigoms ar jų vardu ir atsakomybe veikiantiems tretiesiems ar kitiems asmenims leidžiama atgaminti jų fonduose ir kolekcijose nuolat esančius kūrinius bet koku formatu ar bet kokiaje laikmenoje tokių kūrinių išsaugojimo tikslais ir tiek, kiek tai būtina jiems išsaugoti.

2. Sutarčių sąlygos, kurios neleidžia taikyti šiame straipsnyje numatyto autorių turtinių teisių apribojimo, yra niekinės ir negalioja.“

15 straipsnis. 25 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 25 straipsnio 6 dalį ir išdėstyti ją taip:

„6) Vyriausybės įgaliota institucija nustato tvarką, numatančią keitimąsi kūrinių ar kitų objektų prieinamos formos kopijomis aklų, regos sutrikimų ar kitą spausdinto teksto skaitymo negalią turinčių asmenų labui.“

16 straipsnis. 32 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 32 straipsnio 3 dalį ir išdėstyti ją taip:

„3. Sutarčių sąlygos, trukdančios atlikti šio straipsnio 1, 5, 6 ir 7 dalyse nurodytus veiksmus, yra niekinės ir negalioja.“

2. Papildyti 32 straipsnį 5 dalimi:

„5. Švietimo įstaigos be autoriaus arba kito autorių teisių subjekto leidimo, tačiau nurodant šaltinį, įskaitant autoriaus vardą, nebent tai neįmanoma, gali atgaminti ir padaryti viešai prieinama kompiuterių tinklais (internete) duomenų bazę tam, kad jos skaitmeninės kopijos būtų naudojamos tik kaip pavyzdys mokymo tikslais su sąlyga, kad toks naudojimas vyksta švietimo įstaigos atsakomybe, jos patalpose ar kitose vietose arba naudojant saugų elektroninį tinklą, prie kurio prieigą turi tik švietimo įstaigos mokytojai, dėstytojai ir besimokantieji švietimo įstaigoje.“

3. Papildyti 32 straipsnį 6 dalimi:

„6. Kultūros paveldo įstaigos gali be kūrinio autoriaus ar kito šio kūrinio autorių teisių subjekto leidimo ir be autorinio atlyginimo, atgaminti jų fonduose ir kolekcijose nuolat esančias duomenų bazines bet kokių formatu ar bet kokioje laikmenoje duomenų bazių išsaugojimo tikslais ir tiek, kiek tai būtina joms išsaugoti.“

4. Papildyti 32 straipsnį 7 dalimi:

„7. Mokslinių tyrimų organizacijos ir kultūros paveldo įstaigos gali be kūrinio autoriaus ar kito šio kūrinio autorių teisių subjekto leidimo ir be autorinio atlyginimo atgaminti duomenų bazines tam, kad mokslinių tyrimų tikslais jos galėtų atlikti duomenų bazių, su kuriomis jos gali teisėtai susipažinti, tekstų ir duomenų gavybą. Duomenų bazių kopijos saugomos atitinkamu saugumo lygiu ir gali būti išlaikytos mokslinių tyrimų tikslais, be kita ko, siekiant patikrinti mokslinių tyrimų rezultatus. Autorių teisių subjektams leidžiama taikyti priemones, užtikrinančias kompiuterio tinklą, kuriuose priglobtos duomenų bazės, saugumą ir vientisumą. Tokiomis priemonėmis neviršijama naudojimas to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.“

5. Papildyti 32 straipsnį 8 dalimi:

„8. Be kūrinio autoriaus ar kito šio kūrinio autorių teisių subjekto leidimo ir be autorinio atlyginimo leidžiama atgaminti teisėtai prieinamus kūrinius tekstų ir duomenų gavybos tikslais. Atgaminta medžiaga gali būti saugoma tiek laiko, kiek reikia tekstų ir duomenų gavybos tikslais. Šioje dalyje numatytas turtinių teisių apribojimas taikomas tik tuomet, kai autorių teisių subjektai atitinkamomis priemonėmis (kompiuterio skaitomomis priemonėmis viešai internete prieinamo turinio atveju) aiškiai nenurodė, kad pasilieka sau teisę naudoti tas duomenų bazines.“

17 straipsnis. Įstatymo papildymas 40¹ straipsniu

Papildyti Įstatymą 40¹ straipsniu:

„40¹ straipsnis. Informacijos apie kūrinio panaudojimą teikimas

1. Autoriai kartą per metus jų prašymu turi teisę gauti naujausią, aktualią ir išsamią rašytinę informaciją iš šalių, kurioms autoriai sutartimi perdavė ar suteikė teises, apie jų sukurtų kūrinių panaudojimą, įskaitant duomenis apie jų panaudojimo būdus, pajamas, gautas už kūrinių panaudojimą, ir priklausančią atlygį.

2. Pareiga teikti informaciją taip pat taikoma, kai autoriai su prašymu kreipiasi į sublicencijos turėtojus dėl papildomos informacijos, kai yra suteiktos sublicencijos ir pirmoji sutartį su autoriais sudariusi šalis neturi visos reikalingos informacijos. Bet koks prašymas suteikti informaciją sublicencijų turėtojams gali būti pateikiamas tiesiogiai arba per sutartį su autoriumi sudariusią šalį. Kai paprašoma papildomos informacijos, pirmoji su autoriais sutartį sudariusi šalis suteikia informaciją apie tuos sublicencijų turėtojus.

3. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma šiais atvejais:

1) autorius yra sudaręs sutartį su kolektyvinio administravimo organizacijomis ar kolektyvinio autorių teisių ir gretutinių teisių administravimo nepriklausomais subjektais;

2) autorius yra kompiuterių programos kūrėjas;

3) autorius yra organizacijos, atstovaujančios jo interesams (pvz., asociacijos ar sąjungos) narys, autoriui atstovaujanti organizacija yra sudariusi su naudotojo interesams atstovaujančia organizacija (pvz., asociacija ar sąjunga) sutartį ir taikomos joje įtvirtintos skaidrumo taisyklės;

4) autoriaus įnašas nėra reikšmingas, išskyrus atvejus, kai autorius įrodo, kad jam ši informacija reikalinga tam, kad jis galėtų pasinaudoti savo teisėmis pagal šio Įstatymo 40² straipsnio 1 dalį. Nustatant, ar autoriaus asmeninis įnašas yra reikšmingas, atsižvelgiama į tai:

a) ar autoriaus įnašas turėjo tiesioginės įtakos bendrai kūrinio komercinei sėkmei;

b) ar autoriaus įnašas galėjo būti pakeistas kito autoriaus įnašu, nedarant poveikio kūrinio komercinei sėkmei.

4. Jeigu nesutariama dėl informacijos teikimo šio straipsnio 1 ar 2 dalyje numatytais atvejais, bet kuri iš sutarties šalių gali kreiptis į Lietuvos autorių teisių ir gretutinių teisių komisiją, prašydama išspręsti ginčą, pasinaudoti kitais teisės aktuose numatytais ikiteisminiais ginčų sprendimo būdais ar teisės aktų nustatyta tvarka kreiptis į teismą.

5. Sutarčių sąlygos, kuriomis atsisakoma teisės į informaciją, numatytą šio straipsnio 1 dalyje, yra niekinės ir negalioja.

6. Informacija autoriams teikiama laikantis 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento [\(ES\) 2016/679](#) dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva [95/46/EB](#) (Bendras duomenų apsaugos reglamentas), Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo reikalavimų ir užtikrinant tinkamą komercinės neskelbtinos ir (arba) konfidencialios informacijos apsaugą.“

18 straipsnis. Įstatymo papildymas 40² straipsniu

Papildyti Įstatymą 40² straipsniu:

„40² straipsnis. Teisė reikalauti papildomo atlyginimo

1. Autorius turi teisę reikalauti iš šalies, su kuria sudarė sutartį dėl jo teisių naudojimo, ar šios šalies teisių perėmėjo papildomo atlyginimo už konkretų kūrinio naudojimo būdą, kai iš pradžių sutartimi sutartas atlygis yra neproporcingai mažas, palyginus su visomis vėlesnėmis susijusiomis pajamomis.

2. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma:

1) autorių sutartims su kolektyvinio administravimo organizacijomis ar kolektyvinio autorių teisių ir gretutinių teisių administravimo nepriklausomais subjektais;

2) sutartims, kai autorius yra kompiuterių programos kūrėjas;

3) sutartims, kuriose numatytas atlygis yra tiesiogiai susietas su pelnu arba pajamomis, gaunamomis iš kūrinio panaudojimo;

4) kai dėl kūrinio sukūrimo ne pats autorius, o autoriui atstovaujanti organizacija (pvz., asociacija ar sąjunga) yra sudariusi sutartį su kita šalimi, kuri yra naudotojo interesams atstovaujanti organizacija (pvz., asociacija ar sąjunga).

3. Sutarčių sąlygos, kuriomis atsisakoma teisės į papildomą atlyginimą, yra niekinės ir negalioja.

4. Jeigu autoriai nesutaria su kitomis autorinių sutarčių ar autorinių licencinių sutarčių šalimis dėl teisės į papildomą autorinį atlyginimą, bet kuri iš šalių gali kreiptis į Lietuvos autorių teisių ir gretutinių teisių komisiją, prašydama išspręsti ginčą, pasinaudoti kitais teisės aktuose numatytais ikiteisminiais ginčų sprendimo būdais ar teisės aktų nustatyta tvarka kreiptis į teismą.“

19 straipsnis. Įstatymo papildymas 40³ straipsniu

Papildyti Įstatymą 40³ straipsniu:

„40³ straipsnis. Teisė reikalauti nutraukti sutartį, kai kūrinys nenaudojamas

1. Autorius turi teisę visai ar iš dalies nutraukti sutartį, kuria šaliai buvo suteiktos išimtinės autorinės teisės, arba pakeisti sutartį atsisakant išimtinio licencijos pobūdžio, jeigu kūrinys yra nenaudojamas esant visoms šioms sąlygoms:

1) po sutarties sudarymo praėjo ne mažiau nei 3 metai;

2) autorius kreipėsi į kitą sutarties šalį su prašymu pradėti naudoti kūrinį ir nustatė ne trumpesnę kaip 1 metų terminą pradėti naudoti kūrinį;

3) per nustatytą terminą kita sutarties šalis nepradėjo naudoti kūrinio ir nepateikė autoriui jokių objektyvių priežasčių, kodėl kūrinys nebuvo pradėtas naudoti.

2. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma šiomis aplinkybėmis:

1) kai autoriaus įnašas kūrinio visumai nėra reikšmingas, kaip tai numatyta 40¹ straipsnio 3 dalies 4 punkte;

2) esant kitam sutartiniam apribojimui, neleidžiančiam naudoti kūrinį;

3) kai kūriniumi nesinaudojama daugiausia dėl aplinkybių, kurias autorius arba atlikėjas gali ištaisyti;

4) kai kūrinys susijęs su daugiau nei vieno audiovizualinių kūrinių autoriaus įnašu;

5) kai autorius suteikė arba perleido turtines teises į ankstesnį kūrinį audiovizualinio kūrinio gamybai, jeigu kūrinys per 5 metus nepradedamas naudoti;

6) kai autorius yra kompiuterių programos kūrėjas.“

20 straipsnis. 42 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 42 straipsnio 2 dalį ir išdėstyti ją taip:

„2. Kai materialiose laikmenose užfiksuotos kompiuterių programos ir elektroninės duomenų bazės platinamos per prekybos tinklą, teisė naudotis kompiuterių programomis ar elektroninėmis duomenų bazėmis suteikiama pagal licencinę sutartį, kuri pirkėjui pateikiama kompiuterių programos ar duomenų bazės pakuotėje (paketo licencija). Paketo licencijoje nurodytos sąlygos kompiuterių programos ar elektroninės duomenų bazės naudotojui yra privalomos, jeigu naudotojui suteikiama galimybė susipažinus su paketo licencijos sąlygomis per protingą laiką atsisakyti sutarties ir grąžinti įsigytas kompiuterių programas ar elektronines duomenų bazes. Jos turi būti pateikiamos laikantis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos ir Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos įstatymų reikalavimų. Kai kompiuterių programos ar elektroninės duomenų bazės pateikiamos kompiuterių tinklais, teisė naudotis kompiuterių programa ar duomenų baze naudotojui gali būti suteikiama licencine sutartimi, kuri pateikiama elektronine forma ir kurią naudotojas turi patvirtinti prieš pradėdamas naudoti kompiuterių programą ar elektroninę duomenų bazę.“

2. Pakeisti 42 straipsnio 3 dalį ir išdėstyti ją taip:

3. Autorinių sutarčių negaliojimo pagrindus nustato Lietuvos Respublikos civilinio kodekso normos, reglamentuojančios sandorių negaliojimą.

21 straipsnis. 46 straipsnio pakeitimas

1. Pripažinti netekusiu galios 46 straipsnio 1 dalies 7 punktą.

2. Pripažinti netekusia galios 46 straipsnio 3 dalį.

22 straipsnis. 48 straipsnio pakeitimas

Pripažinti netekusia galios 48 straipsnio 3 dalį.

23 straipsnis. 51 straipsnio pakeitimas

Papildyti 51 straipsnį 4 dalimi:

„4. Šio Įstatymo 15¹ ir 15² straipsnių nuostatos *mutatis mutandis* taikomos ir gretutinių teisių objektų naudojimui.“

24 straipsnis. 53 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 53 straipsnį nauja 2 dalimi.

„2. Atlikėjas turi teisę gauti tinkamą ir proporcingą faktinei ar galimai ekonominei suteiktų ar perduotų teisių vertei atlyginimą, kuris mokamas už kiekvieną atlikimo naudojimo būdą, susijusį su atlikėjų turtinėmis teisėmis, nurodytomis šio straipsnio 1 dalyje.“

2. Buvusias 53 straipsnio 2–6 dalis atitinkamai laikyti 3–7 dalimis.

3. Pripažinti netekusia galios 53 straipsnio 7 dalį.

25 straipsnis. 56 straipsnio pakeitimas

1. Pripažinti netekusiu galios 56 straipsnio 1 dalies 2 punktą.
2. Pakeisti 56 straipsnio 2 dalį ir išdėstyti ją taip:
„2. Retransliuotojai, retransliuojantys transliuojančiųjų organizacijų transliacijas, neturi į jas šio straipsnio 1 dalyje nurodytų teisių.“

26 straipsnis. Įstatymo papildymas 57¹ straipsniu

Papildyti Įstatymą 57¹ straipsniu:

„57¹ straipsnis. Elektroninės spaudos leidėjų teisės

1. Kai elektroninius spaudos leidinius ar jų kopijas internete naudoja informacinės visuomenės paslaugų teikėjai, elektroninės spaudos leidėjai turi išimtinės teisės leisti arba uždrausti informacinės visuomenės paslaugų teikėjams atlikti šiuos veiksmus:

- 1) atgaminti elektroninį spaudos leidinį;
- 2) padaryti elektroninį spaudos leidinį viešai prieinamą.
2. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma, kai:
 - 1) atskiri naudotojai naudoja elektroninius spaudos leidinius privačiais ar nekomerciniais tikslais;
 - 2) įterpiami hipersaitai;
 - 3) naudojami tik paskiri žodžiai iš elektroninio spaudos leidinio arba labai trumpos jo ištraukos, sudarytos iš 200 ar mažiau spaudos ženklų, neskaičiuojant teksto antraštės ir tarpų tarp spaudos ženklų;
 - 4) elektroniniai spaudos leidiniai pirmą kartą paskelbti iki 2019 m. birželio 6 d.

3. Naudojimasis šio straipsnio 1 dalyje numatytais teisėmis negali pažeisti autorių teisių, gretutinių teisių ar *sui generis* teisių (toliau šiame straipsnyje – saugomos teisės), susijusių su saugomų teisių objektais, įtrauktais į elektroninį spaudos leidinį.

4. Šio straipsnio 1 dalyje numatytos teisės negali būti pagrindas siekiant neleisti:

- 1) saugomų teisių subjektams naudoti savo saugomų teisių objektus nepriklausomai nuo elektroninio spaudos leidinio, į kurį jie yra įtraukti;
- 2) kitiems naudotojams naudotis saugomų teisių objektu, kai saugomų teisių objektas įtraukiamas į elektroninį spaudos leidinį remiantis neišimtaine licencija;
- 3) naudotis saugomų teisių objektais, kai saugomų teisių galiojimo terminas jau pasibaigė.

5. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytų teisių atžvilgiu *mutatis mutandis* taikomi šio Įstatymo 22¹-22², 23 ir 89–96 straipsniai.

6. Elektroninės spaudos leidėjai privalo užtikrinti, kad į elektroninius spaudos leidinius įtrauktų kūrinių autoriai gautų tinkamą dalį pajamų, kurias elektroninės spaudos leidėjai gauna už tai, kad elektroninius spaudos leidinius naudoja informacinės visuomenės paslaugų teikėjai. Jei elektroninės spaudos leidėjas ir į elektroninį spaudos leidinį įtrauktų kūrinių autorius dėl pajamų dalies nesutaria kitaip, pajamos padalijamos į lygias dalis.“

27 straipsnis. 58 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 58 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą ir išdėstyti ją taip:

„1. Be gretutinių teisių subjektų leidimo ir be atlyginimo, tačiau nurodžius, jei tai įmanoma, naudojamą šaltinį ir atlikėjo vardą, leidžiama naudoti atlikimą, fonogramą, elektroninį spaudos leidinį, audiovizualinio kūrinio (filmo) įrašą ir transliuojančiosios organizacijos transliaciją arba jų įrašus.“

2. Pakeisti 58 straipsnio 1 dalies 4 punktą ir išdėstyti jį taip:

„4) atgaminti gretutinių teisių objektą nuolat esantį kultūros paveldo įstaigos fonde ar kolekciijoje, išskyrus gretutinių teisių objektą, paskelbtą kompiuterių tinklais (internete), kai gretutinių teisių objekto kopija daroma bet koku formatu ar bet kokioje laikmenoje tokių kūrinių išsaugojimo tikslais ir tiek, kiek tai būtina jiems išsaugoti. Sutarčių sąlygos, kurios neleidžia taikyti šiame straipsnyje numatyto turtinių teisių apribojimo, yra niekinės ir negalioja;“.

3. Pakeisti 58 straipsnio 1 dalies 12 punktą ir išdėstyti jį taip:

„12) karikatūrai, parodijai ar pastišui sukurti;“.

4. Papildyti 58 straipsnio 1 dalį 14 punktu:

„14) citavimo (kritikos ar apžvalgos) tikslais kitame autorių ar gretutinių teisių objekte atgaminti ir viešai paskelbti (įskaitant padarymą viešai prieinamu kompiuterių tinklais) nedidelę teisėtai išleisto ar viešai paskelbto gretutinių teisių objekto dalį, jeigu toks panaudojimas yra sąžiningas ir nevirsta citavimo tikslui reikalingo masto.“

5. Papildyti 58 straipsnio 1 dalį 15 punktu:

„15) gretutinių turtinių teisių apribojimams *mutatis mutandis* taikomos šio Įstatymo 22¹, 22² ir 23 straipsnių nuostatos.“

6. Pakeisti 58 straipsnio 4 dalį ir išdėstyti ją taip:

„4. Atlikėjų, fonogramų gamintojų, audiovizualinio kūrinio (filmo) pirmojo įrašo gamintojų ir transliuojančiųjų organizacijų teisė į retransliavimą įgyvendinama tik per gretutinių teisių kolektyvinio administravimo organizacijas šio Įstatymo 65 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka, išskyrus šio Įstatymo 65 straipsnio 4 dalyje numatytas išimtis.“

28 straipsnis. 59 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 59 straipsnį nauja 5 dalimi:

„5. Elektroninės spaudos leidėjo teisės į jo iniciatyva ir jam vadovaujant sukurtą elektroninį spaudos leidinį nustoja galioti praėjus dvejiems metams po to, kai elektroninis spaudos leidinys yra išleidžiamas. Terminas, kada nustoja galioti elektroninės spaudos leidėjo teisės į elektroninį spaudos leidinį, yra skaičiuojamas nuo metų, einančių po dienos, kai elektroninis spaudos leidinys yra paskelbiamas, sausio 1 d.“

2. Buvusią 59 straipsnio 5 dalį laikyti 6 dalimi.

29 straipsnis. 63 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 63 straipsnio 1 dalį 5 punktu:

„5) duomenų bazė švietimo įstaigų perkeliama ar naujai panaudojama tam, kad jos skaitmeninė kopija būtų naudojama tik mokymo iliustracijoms su sąlyga, kad nurodomas šaltinis, įskaitant autoriaus vardą, nebent tai neįmanoma, ir kad toks naudojimas vyksta švietimo įstaigos atsakomybe, jos patalpose ar kitose vietose arba naudojant saugų elektroninį tinklą, prie kurio prieigą turi tik švietimo įstaigos mokytojai, dėstytojai ir besimokantieji švietimo įstaigoje. Sutarčių sąlygos, kurios neleidžia taikyti šiame punkte numatyto teisių apribojimo, yra niekinės ir negalioja;“

2. Papildyti 63 straipsnio 1 dalį 6 punktu:

„6) duomenų bazė mokslinių tyrimų organizacijų ir kultūros paveldo įstaigų perkeliama tam, kad mokslinių tyrimų tikslais jos galėtų atlikti duomenų bazių, su kuriomis jos gali teisėtai susipažinti, tekstų ir duomenų gavybą. Duomenų bazių kopijos saugomos atitinkamu saugumo lygiu ir gali būti išlaikytos mokslinių tyrimų tikslais, be kita ko, siekiant patikrinti mokslinių tyrimų rezultatus. *Sui generis* teisių subjektams leidžiama taikyti priemones, užtikrinančias kompiuterio tinklą, kuriuose saugomos duomenų bazės, saugumą ir vientisumą. Sutarčių sąlygos, kurios neleidžia taikyti šiame punkte numatyto teisių apribojimo, yra niekinės ir negalioja;“.

3. Papildyti 63 straipsnio 1 dalį 7 punktu:

„7) duomenų bazė perkeliama tekstų ir duomenų gavybos tikslais. Perkelta medžiaga gali būti saugoma tiek laiko, kiek reikia tekstų ir duomenų gavybos tikslais. Šis turtinių teisių apribojimas taikomas tik tuomet, kai *sui generis* teisių subjektai atitinkamomis priemonėmis (kompiuterio skaitomomis priemonėmis viešai internete prieinamo turinio atveju) aiškiai nenurodė, kad pasilieka sau teisę naudoti tas duomenų bazes.“

30 straipsnis. 65 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 65 straipsnį ir išdėstyti jį taip:

„65 straipsnis. Kolektyvinio autorių teisių ir gretutinių teisių administravimo taikymo sritis

1. Kolektyvinis autorių teisių ir gretutinių teisių administravimas (toliau – kolektyvinis administravimas) gali būti taikomas šiose kūrinių ir (ar) gretutinių teisių objektų panaudojimo srityse:

- 1) muzikos ir literatūros kūrinių viešam atlikimui bet kokiais būdais ir priemonėmis;
- 2) kūrinių ir gretutinių teisių objektų transliavimui, kitokiam viešam paskelbimui (įskaitant foninę muziką);
- 3) kūrinių ir gretutinių teisių objektų atgaminimui ir padarymui viešai prieinamus kompiuterių tinklais (įskaitant internetinių muzikos paslaugų teikimą);
- 4) meno kūrinių, literatūros ar muzikos kūrinių rankraščių originalų perpardavimui;
- 5) muzikos ir literatūros kūrinių atgaminimui garso įrašais (fonogramoms), literatūros, muzikos ir kitų meno kūrinių atgaminimui audiovizualiniais įrašais (audiovizualiniams kūriniams);
- 6) kūrinių, gretutinių teisių objektų ar jų kopijų nuomai ir panaudai, išskyrus kompiuterių programas ir duomenų bases;
- 7) dailės ir taikomojo meno kūrinių, fotografijų, schemų ir brėžinių atgaminimui (reprodukcijoms) leidiniuose ir reklaminėje medžiagoje;
- 8) kūrinių ir gretutinių teisių objektų viešam rodymui;
- 9) kūrinių ir gretutinių teisių objektų, išskyrus audiovizualinių kūrinių (filmų) pirmuosius įrašus, viešam paskelbimui arba padarymui viešai prieinamais teikiant internetines transliavimo paslaugas;
- 10) kitose kūrinių ir gretutinių teisių objektų panaudojimo srityse.

2. Kolektyvinis administravimas privalomai taikomas šiose kūrinių ir (ar) gretutinių teisių objektų panaudojimo srityse:

- 1) kūrinių ir gretutinių teisių objektų retransliavimo paslaugoms;
- 2) atlyginimo už fonogramų, išleistų komerciniais tikslais, transliavimą, retransliavimo paslaugas ar kitokį viešą paskelbimą (įskaitant foninę muziką) surinkimui;
- 3) kūrinių ir gretutinių teisių objektų viešam paskelbimui, kai jį vykdo signalų skleidėjai;
- 4) kompensacinio atlyginimo už kūrinių atgaminimą reprografijos būdu (bet kokiu foto kopijavimo būdu ar naudojant kitus panašaus pobūdžio procesus, kai atgaminama popieriuje ar kitoje panašioje laikmenoje) surinkimui;
- 5) kompensacinio atlyginimo už knygų ir kitų leidinių panaudą bibliotekose surinkimui;
- 6) kompensacinio atlyginimo už kūrinių ir gretutinių teisių objektų atgaminimą asmeniniais tikslais surinkimui.

3. Tuo atveju, kai autorių teisių ar gretutinių teisių subjektas nėra suteikęs įgaliojimų jokiai kolektyvinio administravimo organizacijai administruoti jo išimtinę teisę leisti retransliuoti ar viešai paskelbti per signalų skleidėjus kūrinių ar gretutinių teisių objektą, laikoma, kad tokius įgaliojimus turi kolektyvinio administravimo organizacija, Lietuvos Respublikos teritorijoje administruojanti tokio pobūdžio teises. Toks autorių teisių ar gretutinių teisių subjektas turi tokias pačias teises ir pareigas pagal retransliuotojų, signalų skleidėjų ir kolektyvinio administravimo organizacijos sudarytas sutartis kaip ir kiti teisių subjektai, kurie yra suteikę kolektyvinio administravimo organizacijai tokius įgaliojimus. Toks autorių teisių ar gretutinių teisių subjektas per trejų metų laikotarpį, skaičiuojant nuo retransliavimo, kuriam buvo panaudotas jo kūrinys ar gretutinių teisių objektas, dienos, gali kreiptis į šio Įstatymo 72³⁰ straipsnio 1 dalyje numatytą Lietuvos autorių teisių ir gretutinių teisių komisiją, prašydamas spręsti dėl jo teisių administravimo. Jeigu išimtinės teises leisti retransliuoti ar viešai paskelbti per signalų skleidėjus kūrinius ar gretutinių teisių objektus Lietuvos Respublikoje administruoja daugiau negu viena kolektyvinio administravimo organizacija, sprendimą, kuri iš jų bus laikoma įgaliota kolektyviai administruoti jo teises, priima tos Europos Sąjungos valstybės narės, su kurios teritorija susijusias retransliavimo paslaugų ar viešo paskelbimo, vykdomo signalų skleidėjų, teises siekia įgyti šių paslaugų tiekėjas, įgaliota institucija.

4. Šio straipsnio 2 ir 3 dalys netaikomos transliuojančiosios organizacijos retransliavimo paslaugų teisėms, kuriomis ji naudojasi savo transliacijų atžvilgiu, nepriklausomai nuo to, ar atitinkamos teisės yra jos pačios teisės, ar jai perduotos kitų autorių teisių ar gretutinių teisių subjektų. Kai transliuojančiosios organizacijos ir retransliuotojai pradeda derybas dėl leidimo retransliuoti transliuojančiųjų organizacijų transliacijas suteikimo, tokios derybos turi būti vedamos sąžiningai. Derybose dalyvaujančios šalys viena kitai turi pateikti visą deryboms reikalingą informaciją, vadovaudamosi sąžiningumo, skaidrumo, teisėtumo ir protingumo principais. Jeigu derybų metu šalims nepavyksta susitarti dėl licencinės sutarties sąlygų ir (ar) atlyginimo tarifų ir

sudaryti licencinę sutartį, bet kuri iš derybų šalių gali kreiptis į šio Įstatymo 72³⁰ straipsnio 1 dalyje numatytą Lietuvos autorių teisių ir gretutinių teisių komisiją ar kitą tarpininkavimo derybose (mediacijos) paslaugas teikiančią tarpininką, prašydama tarpininkauti derybose dėl licencinės sutarties sudarymo.“

31 straipsnis. Įstatymo papildymas 65¹ straipsniu

Papildyti Įstatymą 65¹ straipsniu:

„65¹ straipsnis. Išplėstinis kolektyvinis autorių teisių ir gretutinių teisių administravimas

1. Išplėstinė licencija – licencija, taikoma šio straipsnio numatytais atvejais tiems autorių teisių ar gretutinių teisių subjektams (toliau – teisių subjektai), kurie nesuteikė įgaliojimo administruoti jų teisių kolektyvinio administravimo organizacijai, sudarančiai licencinę sutartį su naudotojais dėl kūrinių ar gretutinių teisių objektų naudojimo.

2. Išplėstinės licencijos gali būti teikiamos tik šiose kūrinių ir (ar) gretutinių teisių objektų panaudojimo srityse:

1) kūrinių ar gretutinių teisių objektų, kuriems taikomas šio Įstatymo 97 straipsnis ir kurie šio Įstatymo 100 straipsnyje nustatyta tvarka yra pripažinti kūriniais, kuriais nebeprekiuojama, atgaminimui, platinimui, viešam paskelbimui ar padarymui viešai prieinamus, kai išplėstinės licencijos yra suteikiamos kultūros paveldo įstaigoms;

2) fotografijos kūrinių, tapybos, grafikos, taikomosios dailės ir kitų dailės kūrinių, iliustracijų, brėžinių, eskizų ir kitų vizualiojo meno kūrinių atgaminimui, platinimui, adaptavimui, viešam rodymui, viešam paskelbimui ir padarymui viešai prieinamų, kai išplėstinės licencijos yra suteikiamos kultūros paveldo įstaigoms;

3) transliacijoms reikalingų muzikos kūrinių, muzikos ir kitų atlikimų įrašų, fonogramų atgaminimui įrašuose archyvavimo tikslais, kai tokie įrašai saugomi ilgiau nei 30 dienų;

4) dailės kūrinių viešam rodymui.

3. Išplėstinės licencijas gali teikti kolektyvinio administravimo organizacijos, kurios Vyriausybės įgaliotos institucijos yra pripažintos pakankamai atstovaujančiomis atitinkamo tipo kūrinių ar gretutinių teisių objektų teisių subjektams ir teisėms, kurioms taikoma išplėstinė licencija. Kolektyvinio administravimo organizacija gali būti pripažinta pakankamai atstovaujančia, jeigu ji turi didžiausią skaičių narių, esančių atitinkamo tipo kūrinių ar gretutinių teisių objektų teisių turėtojais, arba jeigu ji yra vienintelė, kuri administruoja teises į atitinkamo tipo kūrinius ar gretutinių teisių objektus.

4. Išplėstinės licencijos gali būti tik neišimtinės licencijos. Išplėstinės licencijos galioja tik Lietuvos Respublikos teritorijoje, išskyrus šio straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytą atvejį.

5. Išplėstinė licencija užtikrina tokias pačias sąlygas visiems teisių turėtojams, įskaitant Lietuvos Respublikos, Europos Sąjungos valstybių narių ir Europos ekonominės erdvės valstybių narių teisių subjektus, kurių kūriniai ar gretutinių teisių objektai naudojami tokios licencijos pagrindu, ir užtikrina tas pačias teises, kurios yra numatytos šio Įstatymo 71 straipsnyje.

6. Išplėstinio būdu kolektyviai administruojamų teisių subjektai turi teisę bet kada (prieš įsigaliojant licencijai ar jos galiojimo laikotarpiu) paprieštarauti jų kūrinių ar gretutinių teisių objektų panaudojimui pateikdami kolektyvinio administravimo organizacijai laisvos formos pranešimą, kuriame turi būti nurodyta, ar prašoma nustoti administruoti visas jų turimų autorių teises ar gretutines teises, ar tik tam tikrų kategorijų teises ar tam tikrų rūšių kūrinius ir gretutinių teisių objektus.

7. Kolektyvinio administravimo organizacija nedelsdama, bet ne vėliau kaip per 10 darbo dienų po teisių subjekto prašymo gavimo, įvertina teisių subjekto pateiktą prašymą ir imasi veiksmų nustoti administruoti kūrinių ar gretutinių teisių objektų naudojimą, nurodytą pranešime, pagal išplėstinę licenciją. Kolektyvinio administravimo organizacija apie tai atskirais pranešimais informuoja:

1) teisių turėtoją, pateikusį prašymą;

2) naudotoją, kad jam yra nustojama teikti atitinkama naudojimo būdų išplėstinė licencija, teisių subjektui paprieštaravus kūrinų ar gretutinių teisių objektų naudojimui pagal išplėstinę licenciją, ir kad naudotojas dėl tolesnio naudojimo turi tartis su teisių subjektu.

8. Naudotojas, gavęs kolektyvinio administravimo organizacijos pranešimą šio straipsnio 7 dalyje nustatyta tvarka, nutraukia pranešime nurodytą naudojimą per pranešime nustatytą terminą, jeigu po pranešimo gavimo negavo leidimo toliau naudoti iš paties teisių subjekto. Veiksmai, kuriuos naudotojas atliko iki pranešime nurodyto termino, nuo kurio licencija yra nustojama teikti, teisių subjektui paprieštaravus kūrinų ar gretutinių teisių objektų naudojimui pagal išplėstinę licenciją, laikomi teisėtais ir nesukelia jam neigiamų pasekmių.

9. Jeigu kolektyvinio administravimo organizacija turi išplėstinai kolektyviai administruojamų teisių subjektui mokėtinų sumų, surinktų už kūrinų ar gretutinių teisių objektų naudojimą pagal išplėstinę licenciją, suteiktą iki administravimo teisės panaikinimo ar leidimo administruoti pasirinktas arba tam tikrų kategorijų teises atšaukimo, teisių turėtojo teisės, numatytos šio Įstatymo 72⁷, 72⁸, 72⁹, 72¹⁵, 72¹⁷, 72²⁴ ir 72²⁷ straipsniuose, lieka galioti iki teisės administruoti panaikinimo ar teisės administruoti pasirinktas arba tam tikrų kategorijų teises atšaukimo įsigaliojimo.

10. Kolektyvinio administravimo organizacija, teikianti išplėstines licencijas, savo interneto svetainėje turi skelbti informaciją apie:

1) išduotas išplėstines licencijas likus 30 dienų iki licencijos įsigaliojimo, nurodydama kūrinų ar gretutinių teisių objektų naudotojus, panaudojimo būdus ir licencijos galiojimo trukmę;

2) šio straipsnio 6 dalyje nurodytą teisių subjektams suteikiamą teisę paprieštarauti jų kūrinų ar gretutinių teisių objektų panaudojimui.“

32 straipsnis. 68 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 68 straipsnio 2 dalį ir išdėstyti ją taip:

„2. Kolektyvinio administravimo organizacijos steigimo, registravimo, valdymo, veiklos, reorganizavimo ir likvidavimo tvarkai šio Įstatymo nuostatos taikomos tiek, kiek jos neprieštarauja Civilinio kodekso ir pasirinktos teisinės formos juridinio asmens veiklą reglamentuojančio įstatymo nuostatom.“

33 straipsnis. 70 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 70 straipsnio 3 dalies 3 punktą ir išdėstyti jį taip:

„3) kolektyvinio administravimo narių registraciją, jų duomenų kaupimą ir nuolatinį atnaujinimą laikantis Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo reikalavimų.“

34 straipsnis. 72⁹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 72⁹ straipsnio 3 dalį ir išdėstyti ją taip:

„3. Kolektyvinio administravimo organizacija, atsižvelgdama į šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatas, turi taikyti visas būtinas priemones kolektyviai administruojamų teisių turėtojų tapatybei ar gyvenamajai vietai arba buveinei nustatyti. Kolektyvinio administravimo organizacija turi patikrinti šio Įstatymo 70 straipsnio 3 dalies 3 punkte nurodytus kolektyvinio administravimo organizacijos narių registracijos duomenis, kitų turimų duomenų bazių duomenis, taip pat Lietuvos Respublikos valstybės informacinių išteklių valdymo įstatyme nurodytų registrų, žinybinių registrų, valstybės informacinių sistemų ir kitų informacinių sistemų, kurias naudoja kolektyvinio administravimo organizacija, duomenis.“

35 straipsnis. 72¹⁰ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 72¹⁰ straipsnio 2 dalį ir išdėstyti ją taip:

„2. Sprendimą dėl teisių turėtojams nepaskirstomų sumų panaudojimo priima visuotinis narių susirinkimas, vadovaudamasis šio Įstatymo 72¹ straipsnio 2 dalies 5 punkte nurodytame teisių turėtojams nepaskirstomų sumų panaudojimo tvarkos apraše nustatytais kriterijais. Šis sprendimas netrukdo paaiškėjusiems teisių turėtojams pareikalauti tokių sumų iš kolektyvinio administravimo organizacijos. Šiems reikalavimams taikomi Civiliniame kodekse numatyti senaties terminai.“

36 straipsnis. 72¹² straipsnio pakeitimas

Pakeisti 72¹² straipsnio 2 dalį ir išdėstyti ją taip:

„2. Prašymą suteikti licenciją naudotojas turi pateikti kolektyvinio administravimo organizacijai ne vėliau kaip prieš 14 darbo dienų, o prašymą suteikti išplėstines licencijas – ne vėliau kaip prieš 30 darbo dienų, iki kūrinių ar gretutinių teisių objektų naudojimo pradžios pagal licencijų teikimo tvarkos aprašą (toliau šiame skyriuje – licencijų teikimo tvarkos aprašas), patvirtintą kolektyvinio administravimo organizacijos laikantis šio Įstatymo 72¹ straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytų sąlygų. Licencijų teikimo tvarkos apraše turi būti numatytos aiškos, objektyviai ir nediskriminaciniais kriterijais pagrįstos standartinės licencijų teikimo sąlygos. Kolektyvinio administravimo organizacija prašymą pateikusiems naudotojams turi sudaryti sąlygas susipažinti su kolektyviai administruojamu repertuaru. Naudotojas turi pateikti kolektyvinio administravimo organizacijai informaciją apie kūrinių ar gretutinių teisių objektų naudojimo būdus ir komercinės veiklos sritį ar tikslus, kuriems bus naudojami kūriniai ar gretutinių teisių objektai, taip pat kitą informaciją, kuri gali būti svarbi sudarant licencinę sutartį.“

37 straipsnis. 72¹³ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 72¹³ straipsnį ir išdėstyti jį taip:

„72¹³ straipsnis. Kolektyvinio administravimo organizacijos taikomi atlyginimo tarifai

1. Kolektyvinio administravimo organizacija, teikdama naudotojams licencijas naudoti kūrinius ar gretutinių teisių objektus ir administruodama kolektyviai administruojamų pajamų surinkimą ir išieškojimą, taiko pagal šio Įstatymo 72¹ straipsnio 2 dalies 4 punkte nurodytas sąlygas patvirtintus atlyginimų tarifus ir galimas jų nuolaidas (išskyrus šio Įstatymo numatytais atvejais patvirtintus kompensacinių atlyginimų tarifus, taip pat atlyginimų tarifus, taikomus privalomo kolektyvinio administravimo srityse).

2. Kolektyvinio administravimo organizacijos taikomi atlyginimo tarifai turi būti pagrįsti, *inter alia*, atsižvelgiant į teisių naudojimo prekyboje ekonominę vertę, kūrinių ir gretutinių teisių objektų pobūdį ir naudojimo sritį, taip pat kolektyvinio administravimo organizacijos teikiamų paslaugų ekonominę vertę. Kolektyvinio administravimo organizacijos taikomi atlyginimo tarifai už kūrinių ir gretutinių teisių objektų naudojimą teikiant internetines transliavimo paslaugas turi būti pagrįsti papildomai atsižvelgiant į kūrinių ir gretutinių teisių objektų naudojimo intensyvumą, paslaugų, kuriose naudojami kūriniai ir gretutinių teisių objektai, savybes, įskaitant prieigos prie turinio, įtraukto į paslaugas, trukmę, auditoriją, įskaitant nacionalinę auditoriją ir užsienio auditoriją (įvertinus, ar turinys kreipiamas į užsienio teritoriją), kalbas, kuriomis ji teikiama, tačiau neužkertant kelio apskaičiuoti mokėtiną autorinį atlyginimą pagal transliuojančiosios organizacijos pajamas.

3. Šio Įstatymo 65 straipsnio 2 dalies 1 ir 3 punktuose numatyto privalomo kolektyvinio administravimo atveju teikiant licenciją retransliuoti ar viešai paskelbti per signalų skleidėjus kūrinius ir gretutinių teisių objektus, atlyginimo, mokamo už suteiktą teisę retransliuoti ar viešai paskelbti per signalų skleidėjus kūrinius ir gretutinių teisių objektus, tarifai nustatomi kolektyvinio administravimo organizacijų ir naudotojų (retransliuotojų ir signalų skleidėjų) derybų būdu. Negalima be pagrįstos priežasties šalių derybų nutraukti, taip pat trukdyti atskiriems teisių turėtojams dalyvauti derybose. Jeigu derybų šalims nepavyksta susitarti dėl atlyginimo tarifų ir sudaryti licencinę sutartį dėl aukščiau šioje dalyje išvardintų teisių, bet kuri iš derybų šalių gali kreiptis į šio Įstatymo 72³⁰ straipsnio 1 dalyje numatytą Lietuvos autorių teisių ir gretutinių teisių komisiją ar kitą tarpininkavimo derybose (mediacijos) paslaugas teikiančią tarpininką, prašydama tarpininkauti derybose dėl atlyginimo tarifų ir licencinės sutarties sudarymo.“

38 straipsnis. 72³⁰ straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 72³⁰ straipsnio 3 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) šio Įstatymo 65 straipsnio 4 dalyje ir 72¹³ straipsnio 3 dalyje numatytomis sąlygomis tarpininkauja derybose dėl teisės retransliuoti kūrinius ir gretutinių teisių objektus bei atlyginimo už

suteiktą retransliacijos teisę tarifų ir nagrinėja klausimus dėl šio Įstatymo 65 straipsnio 3 dalyje numatytų teisių įgyvendinimo.“

2. Papildyti 72³⁰ straipsnio 3 dalį 7 punktu:

„7) tarpininkauja derybose dėl teisės teikti užsakomųjų vaizdo programų paslaugas siekiant užtikrinti audiovizualinių kūrinių prieinamumą kompiuterių tinklais (internete).“

3. Papildyti 72³⁰ straipsnį nauja 4 dalimi:

„4. Komisija sprendžia:

1) turinio dalijimosi internetu paslaugų naudotojų ginčus su autorių teisių ar gretutinių teisių subjektais, išskyrus elektroninės spaudos leidėjus, – dėl šio Įstatymo 105 ir 106 straipsnių nuostatų taikymo;

2) autorių ar atlikėjų ginčus su kitomis sutarčių šalimis, kylančius dėl informacijos teikimo taikant šio Įstatymo 40¹ straipsnio nuostatas;

3) autorių ar atlikėjų ginčus su kitomis sutarčių šalimis, kylančius dėl papildomo atlyginimo taikant šio Įstatymo 40² straipsnio nuostatas.“

4. Papildyti 72³⁰ straipsnį nauja 5 dalimi:

„5. Komisija Vyriausybės įgaliotos institucijos prašymu pagal poreikį teikia išvadas, siūlymus ir rekomendacijas dėl šio Įstatymo ir kitų teisės aktų autorių teisių, gretutinių teisių ar *sui generis* teisių srityje nuostatų įgyvendinimo, taikymo ar tobulinimo.“

5. Buvusią 72³⁰ straipsnio 4 ir 5 dalis atitinkamai laikyti 6 ir 7 dalimis.

6. Pakeisti buvusią 72³⁰ straipsnio 5 dalį ir išdėstyti ją taip:

„7. Šio straipsnio 1, 2 ir 4 dalyse nurodytus ginčus Komisija sprendžia pagal Vyriausybės įgaliotos institucijos patvirtintą ikiteisminio kolektyvinio administravimo ginčų sprendimo tvarkos aprašą. Šio straipsnio 3 dalies 3–7 punktuose numatytas tarpininkavimo funkcijas Komisija atlieka pagal Vyriausybės įgaliotos institucijos patvirtintą tarpininkavimo derybose tvarkos aprašą. Šiuose tvarkos aprašuose numatytos ginčų sprendimo ir tarpininkavimo procedūros turi būti skubios, nepriklausomos ir nešališkos. Ginčo sprendimo ar tarpininkavimo derybose procesas negali trukti ilgiau kaip 30 darbo dienų, skaičiuojant nuo ginčo sprendimo ar tarpininkavimo proceso pirmojo posėdžio dienos. Komisijos nariai dalyvauja ginčo sprendimo ar tarpininkavimo procese tik pasirašę nešališkumo deklaraciją, kurioje patvirtina savo nešališkumą ir nepriklausomumą nuo ginčo ar derybų šalių.“

7. Buvusias 72³⁰ straipsnio 6 ir 7 dalis atitinkamai laikyti 8 ir 9 dalimis.

8. Pakeisti buvusią 72³⁰ straipsnio 6 dalį ir išdėstyti ją taip:

„8. Komisija neturi juridinio asmens statuso. Komisijos nuostatus, sudėtį ir darbo reglamentą tvirtina, jos veiklos organizacinį ir techninį aptarnavimą atlieka Vyriausybės įgaliota institucija. Komisijos narių darbas Komisijoje apmokamas Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo ir komisijų narių atlygio už darbą įstatymo nustatyta tvarka.“

39 straipsnis. 72³¹ straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 72³¹ straipsnio 1 dalį ir išdėstyti ją taip:

„1. Kolektyvinio administravimo subjektai, šiame skyriuje nustatytais tikslais tvarkydami asmens duomenis, privalo laikytis Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatyme ir šiame skyriuje numatytų reikalavimų.“

40 straipsnis. 75 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 75 straipsnio 1 dalį ir išdėstyti ją taip:

„1. Kai autorių teisių, gretutinių teisių ir *sui generis* teisių subjektų taikomos techninės apsaugos priemonės šių teisių naudotojams trukdo pasinaudoti autorių teisių, gretutinių teisių ir *sui generis* teisių apribojimais, numatytais šio Įstatymo 20 straipsnio 1 dalyje, 20¹ straipsnio 1 dalyje, 22 straipsnio 1 dalies 1 punkte, 22¹ straipsnyje, 22² straipsnyje, 23 straipsnyje, 25 straipsnyje, 27 straipsnyje, 29 straipsnio 1 dalies 2 punkte, 32 straipsnio 5, 6, 7, 8 dalyse, 58 straipsnio 1 dalies 4, 5, 7, 8, 9, 15 punktuose ir 2 dalyje ir 63 straipsnio 1 dalyje, teisių naudotojams turi būti sudarytos sąlygos ar suteiktos tinkamos priemonės (pvz., dekodavimo prietaisai ir kitos), leidžiančios

pasinaudoti teisėtai prieinamais autorių teisių, gretutinių teisių ar *sui generis* teisių objektais tiek, kad teisių naudotojai turėtų nekomercinės naudos iš jų interesais numatytų autorių teisių, gretutinių teisių ir *sui generis* teisių apribojimų.“

2. Pakeisti 75 straipsnio 2 dalį ir išdėstyti ją taip:

„2. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma kūriniais, gretutinių teisių ir *sui generis* teisių objektams, kurie teikiant dialogines užsakomasias paslaugas kompiuterių tinklais (internete) padaryti viešai prieinami visuomenės nariams individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku. Tokių paslaugų teikimo sąlygos nustatomos sutartyse. Ši dalis netaikoma autorių teisių, gretutinių teisių ir *sui generis* teisių apribojimams, numatytiems šio Įstatymo 22¹ straipsnyje, 22² straipsnyje, 23 straipsnyje, 32 straipsnio 5, 6, 7, 8 dalyse, 58 straipsnio 1 dalies 15 punkte ir 63 straipsnio 1 dalyje.“

41 straipsnis. 78 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 78 straipsnio 8 dalį ir išdėstyti ją taip:

„8. Lietuvos radijo ir televizijos komisija, įvertinusi teisių subjekto, jo įgalioto asmens ar kolektyvinio administravimo organizacijos pateiktą prašymą, numatytą šio straipsnio 2 dalyje, ir siekdama taikyti šio straipsnio 3 dalyje numatytus privalomus nurodymus interneto prieigos paslaugų teikėjui, ne vėliau kaip per 14 kalendorinių dienų nuo visų dokumentų gavimo dienos priima sprendimą dėl privalomų nurodymų taikymo, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos visuomenės informavimo įstatymo 47 straipsnio 12, 13 ir 14 dalimis. Lietuvos radijo ir televizijos komisijos sprendimą taikyti privalomus nurodymus interneto prieigos paslaugų teikėjams, privalomus nurodymus mokėjimo, kredito ar kitai finansų įstaigai nutraukti mokėjimus ar kitas finansines operacijas, susijusias su subjektu, vykdančiu veiklą, kuria autorių teisių saugomas turinys neteisėtai viešai paskelbiamas viešo naudojimo kompiuterių tinklais (internete), turi sankcionuoti Vilniaus apygardos administracinis teismas, išskyrus sprendimus taikyti privalomus nurodymus interneto prieigos paslaugų teikėjams dinaminio blokavimo atveju. Šioje dalyje dinaminio blokavimu laikomas nurodymas blokuoti interneto prieigos paslaugų teikėjams esamus ir būsimus interneto domeno vardus, identifikuojančius interneto svetaines, kurios naudojamos neteisėtai viešai paskelbti autorių teisių saugomą turinį (t. y. interneto svetainių esamas ir būsimas kopijas). Laikoma, kad Vilniaus apygardos teismo sankcija Lietuvos radijo ir televizijos komisijos sprendimui taikyti privalomus nurodymus interneto prieigos paslaugų teikėjams galioja ir vėlesniems komisijos sprendimams taikyti dinaminį blokavimą. Prašymas sankcionuoti Lietuvos radijo ir televizijos komisijos sprendimą turi būti pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais), juos pagrindžiančiais dokumentais ir teisės aktų normomis, jame turi būti nurodytas interneto svetainę identifikuojantis domeno vardas ir numatomi atlikti veiksmai (privalomi nurodymai).“

42 straipsnis. 80 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 80 straipsnio 1 dalį ir išdėstyti ją taip:

„1. Teismas šalies, kuri pateikė visus pagrįstai turimus ir jos reikalavimus pakankamai pagrindžiančius įrodymus ir kuri nurodė priešingos šalies turimus ir jos reikalavimus pagrindžiančius įrodymus, prašymu Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka gali iš priešingos šalies išreikalauti šios turimus prašomus įrodymus, jeigu garantuojama konfidencialios informacijos apsauga. Teismas pakankamą gaminių skaičiaus atrankinę dalį laiko įtikinamu įrodymu, kad buvo šio Įstatymo nustatytų teisių pažeidimas.“

43 straipsnis. 87 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 87 straipsnį ir išdėstyti jį taip:

„87 straipsnis. Administracinė ir baudžiamoji atsakomybė

Administracinę ir baudžiamąją atsakomybę už autorių teisių, gretutinių teisių ir *sui generis* teisių pažeidimus nustato atitinkamai Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodeksas ir Lietuvos Respublikos baudžiamasis kodeksas.“

44 straipsnis. 89 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 89 straipsnio 1 dalį ir išdėstyti ją taip:

„1. Nenustatytų teisių turėtojų kūrinių naudojimo sąlygos taikomos Lietuvos Respublikoje, kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse ar Europos ekonominės erdvės valstybėse (toliau – valstybės narės) pirmą kartą išleistiems kūriniams ir fonogramoms arba neišleistiems, bet pirmą kartą Lietuvos Respublikoje ar kitose valstybėse narėse transliuotiems kūriniams ir fonogramoms, kuriems taikoma autorių teisių ar gretutinių teisių apsauga:

1) knygų, dienoraščių, laikraščių, žurnalų arba kitų rašytinių kūrinių forma išleistiems kūriniams, esantiems Lietuvos Respublikos kultūros paveldo įstaigų kolekcijose;

2) audiovizualiniams kūriniams ir fonogramoms, esantiems kultūros paveldo įstaigų kolekcijose;

3) iki 2002 m. gruodžio 31 d. Lietuvos Respublikos ir kitų valstybių narių visuomeninių transliuojančiųjų organizacijų pagamintiems audiovizualiniams kūriniams ir fonogramoms, kuriuos savo archyve turi Lietuvos Respublikos visuomeninė transliuojančioji organizacija – viešoji įstaiga Lietuvos nacionalinis radijas ir televizija (toliau – visuomeninis transliuotojas).“

2. Pakeisti 89 straipsnio 2 dalies 1 punktą ir išdėstyti jį taip:

„1) šio straipsnio 1 dalyje nurodytiems kūriniams ir fonogramoms, kurie niekada nebuvo išleisti ar transliuoti, jeigu viešą prieigą prie šių kūrinių ir fonogramų teisių turėtojų leidimu suteikė Lietuvos Respublikos ar kitų valstybių narių kultūros paveldo įstaigos, jeigu pagrįstai galima manyti, kad teisių turėtojai nepareikš prieštaravimo dėl šių kūrinių ir fonogramų naudojimo būdų ir sąlygų, numatytų šio Įstatymo 94 straipsnyje;“.

45 straipsnis. 91 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 91 straipsnio 1 dalį ir išdėstyti ją taip:

„1. Nenustatytų teisių turėtojų kūrinius savo veiklos srityse nekomerciniais tikslais, vykdydamos savo įprastinę veiklą, susijusią su viešojo intereso tikslais kultūros sklaidos, paveldo apsaugos, švietimo, mokslo ir visuomenės informavimo srityse, gali naudoti tik šio Įstatymo 89 straipsnio 1 dalyje nurodytos kultūros paveldo įstaigos ir visuomeninis transliuotojas (toliau – nenustatytų teisių turėtojų kūrinių naudotojai), jeigu naudojami nenustatytų teisių turėtojų kūriniai yra jų kolekcijose.“

46 straipsnis. 93 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 93 straipsnio 2 dalį ir išdėstyti ją taip:

„2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytoje duomenų bazėje registruojamų duomenų sąrašą tvirtina Vyriausybės įgaliota institucija.“

47 straipsnis. 96 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 96 straipsnio 1 dalį ir išdėstyti ją taip:

„1. Šio Įstatymo 95 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka panaikinus nenustatytų teisių turėtojų kūrinių statusą, teisių turėtojai turi teisę gauti vienkartinę kompensaciją už buvusio nenustatytų teisių turėtojų kūrinių naudojimą šio Įstatymo 94 straipsnio 1 dalyje nustatytais būdais. Prašymus išmokėti šią kompensaciją teisių turėtojai pateikia Vyriausybės įgaliotai institucijai. Sprendimą dėl kompensacijos išmokėjimo ir jos dydžio Vyriausybės įgaliota institucija priima atsižvelgdama į kompensavimo už nenustatytų teisių turėtojų kūrinių ir kūrinių, kuriais nebeprekiuojama, naudojimą ekspertų komisijos (toliau – ekspertų komisija) rekomendacines išvadas. Vyriausybės įgaliotos institucijos sprendimas ir ekspertų komisijos išvados priimamos įvertinus konkretaus buvusio nenustatytų teisių turėtojų kūrinių nekomercinės naudojimo sąlygas (kūrinių ar fonogramos viešą prieinamumą, naudojimo būdus, poreikį išsaugoti arba atgaminti prarastus, sunaikintus arba tapusius netinkamus naudoti egzempliorius, nenustatytų teisių turėtojų kūrinių naudotojo siekiamų viešojo intereso tikslų svarbą, galimą padarytą žalą teisių turėtojams). Ekspertų komisiją iš 7 narių – Lietuvos meno kūrėjų asociacijos, kolektyvinio administravimo organizacijų ir Vyriausybės įgaliotos institucijos atstovų – 2 metams sudaro ir jos nuostatus tvirtina Vyriausybės įgaliota institucija. Darbas ekspertų komisijoje apmokamas Valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo ir komisijų narių atlygio už darbą įstatymo nustatyta tvarka.“

48 straipsnis. Įstatymo papildymas VIII skyriumi

Papildyti Įstatymą VIII skyriumi:

„VIII SKYRIUS**KŪRINIAI, GRETUTINIŲ TEISIŲ IR *SUI GENERIS* TEISIŲ OBJEKTAI, KURIAIS NEBEPREKIAUJAMA, IR JŲ NAUDOJIMO SĄLYGOS****97 straipsnis. Objektai, kuriems taikomos kūrinų ar kitų objektų, kuriais nebeprekiuojama, naudojimo sąlygos**

1. Kūrinių, gretutinių teisių ar *sui generis* teisių objektų, kuriais nebeprekiuojama (toliau šiame skyriuje – kūriniai ar kiti objektai, kuriais nebeprekiuojama) naudojimo sąlygos taikomos kultūros paveldo įstaigų fondų rinkiniuose ar kolekcijose nuolat esantiems visų rūšių kūriniams, gretutinių teisių ar *sui generis* teisių objektams (toliau – kūriniai ar kiti objektai), kurių teisinės apsaugos terminai nėra pasibaigę (įskaitant neišleistus kūrinius ar kitus objektus, taip pat kūrinius ar kitus objektus, kurie niekuomet nebuvo viešojoje prekyboje), jeigu šio Įstatymo nustatyta tvarka jie yra pripažinti kūriniiais ar kitais objektais, kuriais nebeprekiuojama. Šiuo atveju neišleistu kūriniu ar kitu objektu laikomas kūrinys ar kitas objektas, kuris niekada nebuvo išspausdintas ar kitaip paskelbtas viešai kaip atskiras ar visas kūrinys ar kitas objektas.

2. Kūrinys ar kitas objektas įgyja kūrinio ar kito objekto, kuriuo nebeprekiuojama statusą, šio Įstatymo 99 straipsnyje nustatyta tvarka atlikus jų prieinamumo viešojoje prekyboje patikrą (toliau šiame skyriuje – patikra), ir atliktos patikros rezultatus, kurie leidžia daryti pagrįstą išvadą, kad kūrinys ar kitas objektas visuomenei nėra prieinamas viešojoje prekyboje, pavišinus šio Įstatymo 100 straipsnyje nustatyta tvarka.

3. Laikoma, kad kūrinys ar kitas objektas nuolat yra kultūros paveldo įstaigos fondo rinkiniuose ar kolekcijose, kai kultūros paveldo įstaigai jis priklauso nuosavybės teise ar yra perduotas patikėjimo teise.

4. Kūrinių ar kitų objektų, kuriais nebeprekiuojama naudojimo sąlygos netaikomos kultūros paveldo įstaigų fonduose esantiems kūrinių ar kitų objektų, kuriais nebeprekiuojama, rinkiniams ar kolekcijoms, jei, atlikus patikrą, nustatoma, kad tokius rinkinius ar kolekcijas daugiausia sudaro:

1) kūriniai ar kiti objektai, išskyrus audiovizualinius kūrinius, kurie pirmą kartą buvo išleisti arba, jei išleisti nebuvo, pirmą kartą buvo transliuoti trečiojoje šalyje, išskyrus atvejus, kai trečiųjų šalių teisių turėtojams pakankamai atstovauja pagal šio Įstatymo 65¹ straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus atitinkama kolektyvinio administravimo organizacija, galinti suteikti licenciją naudoti tokius kūrinius;

2) audiovizualiniai kūriniai, kurių gamintojų buveinė arba įprastinė gyvenamoji vieta yra trečiojoje šalyje, arba trečiosios šalies piliečių kūriniai, kai, po pakankamų pastangų pagal 99 straipsnyje numatytą tvarką atlikus patikrą, nebuvo galima nustatyti kūrinio ar kito objekto kilmės, valstybės narės ar trečiosios šalies.

5. Kūrinių ar kitų objektų, kuriais nebeprekiuojama naudojimo sąlygos taip pat netaikomos kultūros paveldo įstaigų fondų rinkiniuose ar kolekcijose nuolat esantiems kūriniams ar kitiems objektams, kurių kopijas kultūros paveldo įstaigos daro bet koku formatu, ar bet kioje laikmenoje tokių kūrinių ar kitų objektų išsaugojimo tikslais ir tiek, kiek tai būtina jiems išsaugoti.

98 straipsnis. Kūrinių ar kitų objektų, kuriais nebeprekiuojama, naudotojai

1. Kūrinius ar kitus objektus, kuriais nebeprekiuojama, savo veiklos srityse nekomerciniais tikslais, vykdydamos savo įprastinę veiklą, susijusią su viešojo intereso tikslais kultūros sklaidos, paveldo apsaugos, švietimo, mokslo ir visuomenės informavimo srityse, gali naudoti tik kultūros paveldo įstaigos, jeigu naudojami kūriniai ar kiti objektai, kuriais nebeprekiuojama, yra jų fonduose.

2. Kultūros paveldo įstaigos, siekdamos įgyvendinti šio straipsnio 1 dalyje nurodytus viešojo intereso tikslus, susijusius su kūrinių, kuriais nebeprekiuojama, naudojimu tuo atveju, kai tokiems kūriniams ar kitiems objektams taikomas autorių teisių ar kitų turtinių teisių apribojimas, turi teisę įstatymų nustatyta tvarka sudaryti su kitais asmenimis bendradarbiavimo, jungtinės veiklos (partnerystės), paslaugų ir kitas sutartis.

3. Asmenys, su kūrinių ar kitų objektų, kuriais nebeprekiuojama, naudotojais sudarę šio straipsnio 2 dalyje nurodytas sutartis, neįgyja teisės patys naudoti kūrinius ar kitus objektus, kuriais nebeprekiuojama, ar kontroliuoti jų naudojimą.

99 straipsnis. Kūrinių ar kitų objektų, kuriais nebeprekiuojama, patikros sąlygos, tvarka ir šaltiniai

1. Kultūros paveldo įstaigos nustato, ar kūrinių ar kitais objektais ar jų rinkiniais nebeprekiuojama, pagrįstai įvertindamos, ar jie yra viešojoje prekyboje, atsižvelgdamos į konkretaus kūrinio ar kito objekto ar konkretaus jų rinkinio ar kolekcijos ypatybes.

2. Kultūros paveldo įstaigos atlieka kūrinių ar kitų objektų, jų rinkinių ar kolekcijų prieinamumo viešojoje prekyboje vertinimą, numatytą šio straipsnio 1 dalyje, patikrindamos atitinkamus katalogus ar duomenų bazines, kuriose kaupiama informacija apie kūrinius, esančius viešojoje prekyboje, ir kurių pavyzdinių sąrašą ir patikros tvarką nustato Vyriausybės įgaliotos institucijos rekomendacijos.

3. Kiekvieno kūrinio ar kito objekto, esančio kultūros paveldo įstaigos fonduose, atskiras vertinimas atliekamas tik tuomet, kai manoma, kad tai pagrįsta atsižvelgiant į turimą svarbią informaciją, prieinamumo viešojoje prekyboje tikimybę ir tikėtiną sandorio kainą.

4. Patikra atliekama Lietuvos Respublikos teritorijoje, jeigu joje yra įsisteigusi kultūros paveldo įstaiga, nebent patikra kitose Europos Sąjungos valstybėse ar Europos ekonominės erdvės valstybėse laikoma pagrįsta, įskaitant tokius atvejus, kai turima lengvai prieinama informacija, kad literatūros kūrinys buvo pirmą kartą paskelbtas kitoje valstybėje narėje tam tikra kalba.

100 straipsnis. Patikros rezultatų viešinimas

1. Kultūros paveldo įstaigos, atlikusios kūrinių ar kitų objektų patikrą, kuri leidžia daryti išvadą, kad kūriniai ar kiti objektai gali būti laikomi kūrinių ar kitais objektais, kuriais nebeprekiuojama, informaciją apie patikros rezultatus ir informaciją, kokiais būdais ir sąlygomis kultūros paveldo įstaigos naudos kūrinius ar kitus objektus, kuriais nebeprekiuojama, pateikia Lietuvos nacionalinei Martyno Mažvydo bibliotekai (toliau – Nacionalinė biblioteka), kuri atsakinga už šios informacijos viešinimą Europos Sąjungos viešame interneto portale (toliau – Europos Sąjungos portalas), kurį administruoja Europos Sąjungos Intelektinės nuosavybės tarnyba.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytą Europos Sąjungos portale paskelbtą informaciją Nacionalinė biblioteka skelbia ir savo administruojamoje duomenų bazėje, taip sudarydama sąlygas šios informacijos viešinimo priemonių plėtrai Lietuvos Respublikoje.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytame Europos Sąjungos portale ir 2 dalyje nurodytoje duomenų bazėje viešinamų duomenų sąrašą ir viešinimo tvarką tvirtina Vyriausybės įgaliota institucija. Kūriniai ar kiti objektai, kuriais nebeprekiuojama, Europos Sąjungos portale turi būti paviešinti ne vėliau kaip prieš šešis mėnesius iki jų naudojimo pradžios.

4. Kūriniai ar kiti objektai, paviešinti šio straipsnio 1–3 dalyje nustatyta tvarka ir sąlygomis, įgyja kūrinių, kuriais nebeprekiuojama, statusą ir gali būti naudojami šio įstatymo 101 ir 102 straipsniuose nustatytais būdais ir sąlygomis.

101 straipsnis. Leistini kūrinių ar kitų objektų, kuriais nebeprekiuojama, naudojimo būdai ir sąlygos pagal kolektyvinio administravimo organizacijos suteiktas licencijas

1. Kultūros paveldo įstaigos turi teisę naudoti savo fondų rinkiniuose ar kolekcijose nuolat esančius kūrinius ar kitus objektus, kuriais nebeprekiuojama, pagal kolektyvinio administravimo organizacijų joms suteiktas išplėstines licencijas, kurių teikimo sąlygos ir tvarka numatyta šio Įstatymo 65¹ straipsnio nuostatose.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos licencijos yra neišimtinės nekomercinės paskirties licencijos ir suteikia teisę kultūros paveldo įstaigai atgaminti, platinti, viešai paskelbti ar padaryti viešai prieinamus kompiuterių tinklais (internete) tik kultūros paveldo įstaigoje nuolat esančius kūrinius ar kitus objektus, kuriais nebeprekiuojama.

3. Šiame straipsnyje numatytos licencijos suteikia teisę kultūros paveldo įstaigai naudoti kūrinius ar kitus objektus, kuriais nebeprekiuojama, Lietuvos Respublikoje ir bet kurioje Europos Sąjungos ar Europos ekonominės erdvės valstybėje narėje.

102 straipsnis. Leistini kūrinių ar kitų objektų, kuriais nebeprekiuojama, naudojimo būdai ir sąlygos taikant autorių ar kitų turtinių teisių apribojimus

1. Tais atvejais, kai kultūros paveldo įstaigos neturi sąlygų gauti šio Įstatymo 65¹ straipsnyje numatytos kolektyvinio administravimo organizacijos licencijos naudoti turimus kūrinius ar kitus objektus, kuriais nebeprekiuojama, (nėra kolektyvinio administravimo organizacijos, atitinkančios šio įstatymo 65¹ straipsnio 3 dalyje numatytus reikalavimus, arba ji nevykdo tam tikrų rūšių kūrinių ar kitų objektų kolektyvinio teisių administravimo), kultūros paveldo įstaigos turi teisę nekomerciniais tikslais naudoti savo fondų rinkiniuose ar kolekcijose esančius kūrinius ar kitus objektus, kuriais nebeprekiuojama, juos atgaminti, platinti, viešai skelbti ar padaryti viešai prieinamus kompiuterių tinklais (internete) taikydamos šio Įstatymo II skyriaus IV skirsnyje, 58 ir 63 straipsniuose numatytus turtinių teisių apribojimus.

2. Kūriniai ar kiti objektai, kuriais nebeprekiuojama, šios straipsnio 1 dalyje numatytais sąlygomis gali būti naudojami tik Lietuvos Respublikoje, jeigu tokiais būdais ir tokiomis sąlygomis naudojanti kūrinius ar kitus objektus kultūros paveldo įstaiga yra įsteigta Lietuvos Respublikos teritorijoje.

3. Kultūros paveldo įstaiga turi užtikrinti, kad, naudojant kūrinius ar kitus objektus šiame straipsnyje numatytais sąlygomis, bus nurodomi, jei tai įmanoma, autorių ir (ar) kitų teisių subjektų vardai ir naudojami šaltiniai.

4. Kultūros paveldo įstaigos, naudodamos kūrinius ar kitus objektus, kuriais nebeprekiuojama, šiame straipsnyje numatytais būdais ir sąlygomis, gali gauti pajamų išimtinai tik patiriamoms kūrinių ar kitų objektų, kuriais nebeprekiuojama, atgaminimo, platinimo, viešo paskelbimo ir jų padarymo viešai prieinamus kompiuterių tinklais (internete) išlaidoms padengti.

103 straipsnis. Kūrinio ar kito objekto, kuriuo nebeprekiuojama, statuso panaikinimas

1. Kūrinio ar kito objekto, kuriuo nebeprekiuojama, statusas bet kuriuo metu, įskaitant tuos atvejus, kai licencija jau suteikta arba kūrinys ar kitas objektas jau pradėtas naudoti atitinkamu būdu, gali būti panaikintas autorių teisių, gretutinių teisių ar *sui generis* teisių subjekto (toliau šiame skyriuje – teisių turėtojas) iniciatyva.

2. Šio straipsnio 1 dalyje numatyto tikslu teisių turėtojas gali pasirinkti šiuos statuso panaikinimo būdus:

1) kultūros paveldo įstaigai pateikti prašymą panaikinti kūrinio, kuriuo nebeprekiuojama, statusą;

2) Europos Sąjungos portale inicijuoti kūrinio ar kito objekto, kuriuo nebeprekiuojama, statuso panaikinimą, užpildydamas bendrąją atsisakymo užklausą elektronine forma.

3. Teisių turėtojų prašymus, pateiktus kūrinio ar kito objekto, kuriuo nebeprekiuojama, statuso panaikinimo tikslu, nagrinėja:

1) kultūros paveldo įstaiga, jeigu šio straipsnio 2 dalies 1 papunktyje numatyta tvarka prašymas susijęs su kūrinio, kuriuo nebeprekiuojama, naudojimu pagal turtinių teisių apribojimą, numatytą šio Įstatymo 102 straipsnio 1 dalyje; kultūros paveldo įstaiga nedelsdama, bet ne vėliau kaip per 10 darbo dienų po teisių turėtojo prašymo gavimo dienos, įvertina teisių turėtojų pateiktą prašymą, imasi veiksmų nutraukti kūrinių ar kitų objektų naudojimą, nurodytą prašyme, ir apie tai informuoja teisių turėtoją;

2) kolektyvinio administravimo organizacija šio Įstatymo 65¹ straipsnio 6 ir 7 dalyje nustatyta tvarka, jeigu šio straipsnio 2 dalies 1 papunktyje pateikta tvarka prašymas susijęs su kūrinio ar kito objekto, kuriuo nebeprekiuojama, naudojimu pagal licenciją, suteiktą laikantis šio Įstatymo 101 straipsnio reikalavimų;

3) tas Europos Sąjungos portalo naudotojas (kultūros paveldo įstaiga ar kolektyvinio administravimo organizacija), kuris yra registruotas portalo naudotoju Vyriausybės įgaliotos

institucijos nustatyta tvarka ir kuriam portalo sistema sugeneruos pranešimą, jeigu prašymas pateiktas šio straipsnio 2 dalies 2 papunktyje numatytu būdu.

104 straipsnis. Teisė gauti atlyginimą ar vienkartinę kompensaciją panaikinus kūrinio ar kitos objekto, kuriuo nebeprekiuojama, statusą

1. Panaikinus šio Įstatymo 103 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka kūrinio ar kito objekto, kuriuo nebeprekiuojama, statusą, teisių turėtojai turi teisę gauti atlyginimą už faktinį to kūrinio ar kito objekto naudojimą.

2. Atlyginimą už buvusio kūrinio, kuriuo nebeprekiuojama, naudojimą šio Įstatymo 101 straipsnio 1 dalyje nustatytais būdais teisių turėtojai gali gauti šio Įstatymo 65¹ straipsnio 9 dalyje nustatyta tvarka.

3. Vienkartinę kompensaciją už buvusio kūrinio, kuriuo nebeprekiuojama, naudojimą šio Įstatymo 102 straipsnio 1 dalyje nustatytais būdais teisių turėtojai gali gauti Vyriausybės įgaliotai institucijai pateikę prašymus išmokėti šią kompensaciją. Sprendimą dėl kompensacijos išmokėjimo ir jos dydžio Vyriausybės įgaliota institucija priima atsižvelgdama į ekspertų komisijos, nurodytos šio Įstatymo 96 straipsnio 1 dalyje, rekomendacines išvadas.

4. Kompensacija negali viršyti 10 bazinių socialinių išmokų dydžio sumos. Ši kompensacijos suma paskirstoma ir mokama proporcingai buvusio kūrinio, kuriuo nebeprekiuojama, teisių turėtojams. Kompensacija mokama iš valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų finansinių rodiklių patvirtinimo įstatyme šiam tikslui numatytų lėšų, kurių poreikis nustatomas atsižvelgus į šioje dalyje nustatyta tvarka priimtus sprendimus dėl kompensacijų mokėjimo ir jų dydžio.“

49 straipsnis. Įstatymo papildymas IX skyriumi

Papildyti Įstatymą IX skyriumi:

„IX SKYRIUS

**TURINIO DALIJIMOSI INTERNETU PASLAUGŲ TEIKĖJŲ TAM TIKRO
NAUDOJIMOSI KŪRINIAIS IR GRETUTINIŲ TEISIŲ OBJEKTAIS SĄLYGOS**

105 straipsnis. Turinio dalijimosi internetu paslaugų teikėjų naudojimas saugomu turiniu

1. Turinio dalijimosi internetu paslaugų teikėjas (toliau šiame skyriuje – paslaugų teikėjas), suteikdamas visuomenei prieigą prie autorių teisių saugomų kūrinių ar gretutinių teisių objektų, kuriuos įkėlė jų naudotojai, išskyrus elektroninius spaudos leidinius, duomenų bazes ir kompiuterių programas (toliau šiame skyriuje – saugomas turinys), atlieka saugomo turinio viešą paskelbimą arba padaro jį viešai prieinamu ir tam turi gauti autorių teisių ar gretutinių teisių subjekto, išskyrus elektroninės spaudos leidėjus, duomenų bazių ar kompiuterių programų autorius (toliau šiame skyriuje – saugomo turinio subjektas), leidimą. Šis leidimas galioja ir turinio dalijimosi internetu paslaugų naudotojams, įkeliantiems saugomą turinį paslaugų teikėjų svetainėse (toliau – paslaugų naudotojai), kai jie veikia ne komerciniais tikslais arba kai jų veikla neduoda didelių pajamų (pvz., kai paslaugų naudotojai įkelia mokomuosius įrašus su muzika ar vaizdu ir gauna nedaug reklamos pajamų), tačiau tik viešo paskelbimo ir padarymo viešai prieinamu veiksams ir tik tokios apimtys, kokia buvo suteikta paslaugų teikėjui.

2. Paslaugų teikėjai saugomo turinio subjektų prašymu turi suteikti jiems, laikydamiesi 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento [\(ES\) 2016/679](#) dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva [95/46/EB](#) („Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas“), Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo reikalavimų ir užtikrinami tinkamą komercinės neskelbtinos ir (arba) konfidencialios informacijos apsaugą, šią informaciją:

1) apie savo praktiką, kaip veikia priemonės, kurias jie taiko siekdami užtikrinti saugomo turinio neprieinamumą (pvz. technologijų tipų (jei tokių yra) ar kitų paslaugų teikėjų naudojamų priemonių aprašymą, informaciją apie technologijų teikėjus (trečiasias šalis), kurių paslaugomis jie

gali naudotis, vidutinį šių priemonių veiksmingumo lygį, bet kuriuos priemonių ir (arba) paslaugų pakeitimus (pvz., galimus naujinimus ar trečiųjų šalių paslaugų naudojimo pakeitimus);

2) reguliarias ir tiksliai ataskaitas apie turinio, kuriam taikomos sutartys, naudojimą, kai paslaugų teikėjai ir saugomo turinio subjektai yra sudarę licencines sutartis.

3. Paslaugų teikėjai savo nuostatuose ir naudojimosi savo interneto svetainėmis sąlygose turi pranešti paslaugų naudotojams, kad jie gali naudotis saugomu turiniu, kuriam taikomi šiame Įstatyme numatyti autorių turtinių teisių ar gretutinių teisių apribojimai.

4. Paslaugų teikėjai, teikdami šio Įstatymo 105 ir 106 straipsnių reglamentuojamas paslaugas ir atlikdami naudotojų įkelto saugomo turinio viešo paskelbimo ir padarymo viešai prieinamus veiksmus, neturi bendros prievolės stebėti informaciją, kurią paslaugų teikėjai saugo, tvarko ir reklamuoja.

5. Paslaugų teikėjai nustato ir viešai paskelbia savo interneto svetainėse tvarką apie prieigos prie saugomo turinio, apie kurio naudojimą pranešta, apribojimą ar panaikinimą, tokio saugomo turinio pašalinimą iš savo interneto svetainių ir prieigos prie tokio saugomo turinio grąžinimą į savo interneto svetaines.

6. Paslaugų teikėjai savo veikloje vadovaujasi veiklos reguliavimo principais, nustatytais Informacinės visuomenės paslaugų įstatyme, taip pat tarpusavyje bendradarbiauja su saugomo turinio subjektais.

106 straipsnis. Turinio dalijimosi internetu paslaugų teikėjų atsakomybė

1. Paslaugų teikėjai atsako už neteisėtus saugomo turinio viešo paskelbimo ar padarymo viešai prieinamais veiksmus, jei leidimas, numatytas šio Įstatymo 105 straipsnio 1 dalyje, nesuteikiamas.

2. Paslaugų teikėjams atsakomybė pagal šio straipsnio 1 dalį netaikoma, jeigu jie įrodo, kad ėmėsi visų šių veiksmų:

1) dėjo geriausias pastangas gauti leidimą, kaip nustatyta šio Įstatymo 105 straipsnio 1 dalyje;

2) vadovaudamiesi griežtais profesinio atidumo ir rūpestingumo reikalavimais, dėjo geriausias pastangas užtikrinti, kad saugomas turinys būtų neprieinamas, kai saugomo turinio subjektai pateikė paslaugų teikėjams aktualios ir būtinos informacijos apie saugomą turinį jo neprieinamumui užtikrinti;

3) gavę saugomo turinio subjektų ar kolektyvinio administravimo organizacijos pakankamai pagrįstą ir šį turinį tiksliai identifikuojantį pranešimą apie saugomo turinio naudojimą paslaugų teikėjo svetainėje, operatyviai ėmėsi veiksmų panaikinti prieigą prie saugomo turinio, apie kurio naudojimą pranešta, arba pašalinti jį iš savo interneto svetainių, ir dėjo geriausias pastangas užkirsti kelią to konkretaus saugomo turinio įkėlimui ateityje pagal šio straipsnio 2 punkto reikalavimus. Pakankamai pagrįstu ir tikslu pranešimu šiame straipsnyje laikomas toks pranešimas, kuriame yra išdėstytos priežastys, dėl kurių pranešimo teikėjas laiko tą turinį neteisėtu, aiškiai nurodyta to turinio vieta, ir toks, kad paslaugų teikėjai galėtų priimti informaciją pagrįstą ir nuodugnai apsvaistytą sprendimą dėl turinio, su kuriuo susijęs pranešimas, visų pirma dėl to, ar tas turinys laikytinas neteisėtu ir dėl to turėtų būti pašalintas arba panaikinta prieiga prie jo.

3. Vertinant, ar paslaugų teikėjai vadovavosi griežtais profesinio atidumo ir rūpestingumo reikalavimais ir ėmėsi visų šio straipsnio 2 dalyje numatytų veiksmų, vadovaujamasi proporcingumo principu ir atsižvelgiama į:

1) paslaugos pobūdį, auditoriją ir apimtį;

2) saugomo turinio, kurį įkėlė paslaugų naudotojai, tipą;

3) tinkamų ir efektyvių priemonių prieinamumą paslaugų teikėjams ir tų priemonių sąnaudas.

4. Atsakomybė pagal šio straipsnio 1 dalį netaikoma naujiems paslaugų teikėjams, kurių paslaugos viešai prieinamos Europos Sąjungos rinkoje trumpiau nei trejus metus ir kurių metinė apyvarta yra mažesnė nei 10 mln. EUR, apskaičiuota remiantis 2003 m. gegužės 6 d. Europos Komisijos rekomendacija 2003/361/EB (20) dėl mikroįmonių, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžimo, jeigu nauji paslaugų teikėjai įrodo, kad ėmėsi visų šių veiksmų:

1) dėjo geriausias pastangas gauti leidimą, kaip nustatyta šio Įstatymo 105 straipsnio 1 dalyje;

2) gavę saugomo turinio subjektų ar kolektyvinio administravimo organizacijos pakankamai pagrįstą pranešimą apie saugomo turinio naudojimą paslaugų teikėjo svetainėje, operatyviai ėmėsi veiksmų panaikinti prieigą prie saugomo turinio, apie kurio naudojimą pranešta, arba pašalintų jį iš savo interneto svetainių.

5. Atsakomybė pagal šio straipsnio 1 dalį netaikoma naujiems paslaugų teikėjams, kurių vidutinis mėnesinis pavienių lankytojų skaičius viršija 5 mln., skaičiuojant pagal ankstesnių kalendorinių metų duomenis, jeigu jie įrodo, kad ėmėsi šių veiksmų:

1) dėjo geriausias pastangas gauti leidimą, kaip nustatyta šio Įstatymo 105 straipsnio 1 dalyje;

2) gavę saugomo turinio subjektų ar kolektyvinio administravimo organizacijos pakankamai pagrįstą pranešimą apie saugomo turinio naudojimą paslaugų teikėjo svetainėje, operatyviai ėmėsi veiksmų panaikinti prieigą prie saugomo turinio, apie kurio naudojimą pranešta, arba pašalinti jį iš savo interneto svetainių, ir dėjo geriausias pastangas užkirsti kelią to konkretaus saugomo turinio įkėlimui ateityje pagal šio straipsnio 2 punkto reikalavimus.

6. Šio straipsnio 2, 4 ir 5 dalys netaikomos paslaugų teikėjams, kurių pagrindinis tikslas – dalyvauti vykdant autorių teisių ar gretutinių teisių objektų neteisėto naudojimo veiklą arba ją palengvinti, kas nustatoma taikant Įstatymo 78 straipsnio 6 dalį.

107 straipsnis. Ginčų sprendimas.

1. Paslaugų teikėjai turi nustatyti ir viešai paskelbti veiksmingo ir operatyvaus ginčų dėl prieigos prie paslaugų naudotojų įkelto saugomo turinio panaikinimo ar jo pašalinimo (toliau šiame straipsnyje – ginčas) nagrinėjimo taisykles. Taisyklėse nustatomi paslaugų naudotojų prašymų išspręsti ginčą formos, turinio ir pateikimo, įrodymų rinkimo ir pateikimo reikalavimai, taip pat šalių taikinimo procedūra ir ginčų nagrinėjimo procedūra, įskaitant ir ginčų sprendimą naudojant elektronines priemones, kitos ginčų nagrinėjimo taisyklės. Taisyklėse taip pat nustatoma, kad paslaugų naudotojų skundai nagrinėjami nedelsiant. Taisyklės gali nustatyti sankcijas saugomo turinio subjektams, kurie piktnaudžiauja automatinio turinio atpažinimo technologijomis ar teikia piktavališkus ar nepagrįstus skundus.

2. Saugomo turinio subjektai per paslaugų teikėjo nustatytą terminą turi atsakyti į paslaugų naudotojų skundus, gautus per paslaugų teikėjus, ir tinkamai pagrįsti savo prašymus pašalinti saugomą turinį ar apriboti prieigą prie jo, nurodydami prašymo priežastis. Saugomo turinio subjektai turi peržiūrėti saugomą turinį, dėl kurio pašalinimo ar prieigos prie jo apribojimo ar pašalinimo naudotojas teikia skundą, ir užtikrinti, kad tokią peržiūrą vykdo žmogus. Kai saugomo turinio subjektas per paslaugų teikėjo nustatytą terminą atsiliepia į skundą, tačiau paslaugų naudotojas nesutinka su saugomo turinio subjekto sprendimu, saugomo turinio subjektas gali imtis veiksmų dėl ginčo sprendimo. Kol vyksta ginčas, paslaugų teikėjas apriboja prieigą prie ginčijamo saugomo turinio.

3. Ginčus tarp saugomo turinio subjektų ir paslaugų naudotojų ne teismo tvarka nagrinėja Komisija šio Įstatymo 72³⁰ straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka. Ginčo šalys taip pat gali pasinaudoti kitais teisės aktuose numatytais ikiteisminiais ginčų sprendimo būdais ar teisės aktų nustatyta tvarka kreiptis į teismą.

4. Šis straipsnis taikomas paslaugų teikėjams, įsisteigusiems Lietuvos Respublikos teritorijoje.“

50 straipsnis. Įstatymo 3 priedo pakeitimas

1. Pakeisti Įstatymo 3 priedą ir išdėstyti jį taip:

„1. 1993 m. rugsėjo 27 d. Tarybos direktyva [93/83/EEB](#) dėl tam tikrų autorių teisių ir gretutinių teisių taisyklių, taikomų palydoviniam transliavimui ir kabeliniam perdavimui, koordinavimo.

2. 1996 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva [96/9/EB](#) dėl duomenų bazių teisinės apsaugos.

3. 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva [2001/29/EB](#) dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo.
4. 2001 m. rugsėjo 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva [2001/84/EB](#) dėl originalaus meno kūrinio perpardavimo teisės autoriaus naudai.
5. 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva [2004/48/EB](#) dėl intelektinės nuosavybės teisių gynimo.
6. 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva [2006/115/EB](#) dėl nuomos ir panaudos teisių bei tam tikrų teisių, gretutinių autorių teisėms, intelektinės nuosavybės srityje (kodifikuota redakcija).
7. 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva [2006/116/EB](#) dėl autorių ir tam tikrų gretutinių teisių apsaugos terminų (kodifikuota redakcija).
8. 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva [2009/24/EB](#) dėl kompiuterių programų teisinės apsaugos (kodifikuota redakcija).
9. 2011 m. rugsėjo 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva [2011/77/ES](#), kuria iš dalies keičiama Direktyva [2006/116/EB](#) dėl autorių ir tam tikrų gretutinių teisių apsaugos terminų.
10. 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva [2012/28/ES](#) dėl tam tikro leistino nenustatytų teisių turėtojų kūrinių naudojimo.
11. 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva [2014/26/ES](#) dėl kolektyvinio autorių teisių ir gretutinių teisių administravimo ir daugiateritorijų licencijų naudoti muzikos kūrinius internete teikimo vidaus rinkoje.
12. 2017 m. rugsėjo 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/1564 dėl aklų, regos sutrikimų ar kitų spausdinto teksto skaitymo negalių turinčių asmenų labai leidžiamų tam tikrų būdų naudoti tam tikrus autorių teisių ir gretutinių teisių saugomus kūrinius ir kitus objektus, kuria iš dalies keičiama Direktyva [2001/29/EB](#) dėl autorių teisių ir gretutinių teisių konformacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo.
13. 2017 m. rugsėjo 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas [\(ES\) 2017/1563](#) dėl Sąjungos ir trečiųjų šalių tarpvalstybinio keitimosi autorių ir gretutinių teisių saugomų tam tikrų kūrinių ir kitų objektų prieinamos formos kopijomis aklų, regos sutrikimų ar kitą spausdinto teksto skaitymo negalių turinčių asmenų labai.
14. 2019 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/789, kuria nustatomos naudojimosi autorių teisėmis ir gretutinėmis teisėmis, taikytinomis tam tikroms transliuojančiųjų organizacijų internetu transliuojamoms programoms bei retransliuojamoms televizijos ir radijo programoms, taisyklės ir kuria iš dalies keičiama Tarybos direktyva [93/83/EEB](#).
15. 2019 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/790 dėl autorių teisių ir gretutinių teisių bendrojoje skaitmeninėje rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos [96/9/EB](#) ir [2001/29/EB](#).“

51 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, taikymas ir įgyvendinimas

1. Įstatymas, išskyrus 17 straipsnį ir šio straipsnio 5 dalį, įsigalioja 2022 m. sausio 1 d.
2. Įstatymo 17 straipsnis įsigalioja 2022 m. birželio 7 d.
3. Įstatymo 7 straipsnio nuostatos susitarimams dėl naudojimosi autorių teisėmis ir gretutinėmis teisėmis, susijusiomis su kūrinių ar gretutinių teisių objektų viešo skelbimo laidinio ar belaidžio ryšio priemonėmis ir kūrinių ar gretutinių teisių objektų viešos prieigos suteikimo laidinio ar belaidžio ryšio priemonėmis veiksmais taip, kad visuomenės nariai galėtų juos gauti jų pačių pasirinktoje vietoje ar pasirinktu laiku, atliekamais teikiant internetines transliavimo paslaugas, taip pat atgaminimo veiksmais, kurie būtini teikiant tokias internetines paslaugas, turint prieigą prie jų arba jomis naudojantis, kurie galiojo 2021 m. birželio 7 d. ir baigia galioti po 2023 m. birželio 7 d., taikomos nuo 2023 m. birželio 7 d.
4. Įstatymo 7 straipsnio nuostatos leidimams vykdyti viešo paskelbimo veiksmus, kurie galiojo 2021 m. birželio 7 d. ir baigia galioti po 2025 m. birželio 7 d., taikomos nuo 2025 m. birželio 7 d.
5. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija iki 2021 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas